

ΕΤΗΣΙΑ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΗΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885-1886

Συνταχθεῖσα καὶ ἀπαγγελοῦσα

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΤΣΟΥΛΚΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1886

ΕΤΗΣΙΑ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΗΣ *Κινηστικῆς*
αὐτῆς

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885-1886

Συνταχθεῖσα καὶ ἀπαγγελοῦσα

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΤΣΟΥΡΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1886

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΗΣ ΕΠΙΤΡΟΦΗΣ

Πρόεδρος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝ/ΝΙΑΝΣ
Ἀντιπρόεδροι ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ ΜΗΚΙΣ Ταμίας
Γραμματεὺς ΝΙΚΟΛ. Β ΤΣΟΥΛΙΑΣ

ΜΕΛΗ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΓΚΟΤΖΟΥ
ΖΗΣΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΖΗΝΩΝ ΚΑΛΕΑΝΘΗΣ
ΝΙΚΟΛ. Π. ΒΡΑΜΠΑΣ
ΓΕΩΡΓ. Δ. ΑΡΣΕΝΙΑΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΙΜΟΥΛΗΣ
ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ ΝΟΥΚΑΣ
ΧΑΤΖΗ ΔΗΜΟΣ
ΚΟΣΜΑΣ ΖΗΣΗ
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΝΙΚΟΥ

Μέλη τῆς ἐν Τσοτυλῳ Σχολῆς Ἑφορίας.

ΖΕΚΗΡ ΑΓΑΣ
ΣΕΦΙΔΙΜ ΒΕΗΣ
ΝΙΚΟΛ. ΚΩΝ/ΝΙΑΝΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΙΑΕΡΟΥΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΤΖΟΥΛΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ (Ταμίας Σχολῆς).
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ

Οἱ ἐν τῇ Τσοτυλῳ Σχολῇ Διδάσκαλοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΛΓΒΟΣ (Διευθυντής).
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΟΥΓΣΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ
ΧΡ. ΒΕΡΡΟΥ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΔΕΙΟΤΙΜΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΕΚΗ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Ο πρώην οίκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Γ'.

Ο Ἅγιος Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος

» Σμύρνης Βασίλειος

» Φιλιππουπόλεως Ἰωακείμ

» Μελετίου Προκόπιος

» Κώου Παῦλος

» Κασσανδρείας Κωνσταντίνος

» Ξάνθης Διονύσιος

» Σισανίου Ἀθανάσιος

Ο Μέγας πρωτοσύγκελος Γαβριήλ Ἰατρούδακης

Ο προηγούμενος Βατοπαιδινὸς Ἀνθίμος

Ἡγούμενος Βλαταίων Καλλίνικος

Γαβριήλ ἱερομόναχος

Παππᾶ Εὐθύμιος Βασιλείου

Παππᾶ Δημήτριος Ζαχαρίου

Παππᾶ Ζωσιμῆς Καρύδης

Δημήτριος Κωνσταντινίδης

Φίλιππος Παπαδόπουλος

Γεώργιος Ἀποστολόπουλος

Δημήτριος Παυλόπουλος

Θεοφάνης Γεωργίου

Κων/τίνος Μήκας

Νικόλαος Τζιμυλίδης

Θεοφάνης Νίκου

Νικόλαος Π. Βράμπας

Νικόλαος Β. Τσιούκας

Γεώργιος Ἀρσενιάδης

Κων/τίνος Νούκας

Χρῆστος Γ. Γκότζιου

Ζήσης Ἀντωνίου

Κασμῆς Ζήση

Δ. Ἀγγελάκης

Νικόλ. Κτένης

Κων. Μακρίδης Βέης Ἰατρὸς

Γεώργιος Σείτανίδης

Μάρκος Μαρκόπουλος

Ξενοφών Τριανταφυλλίδης

Ἰωάννης Ἀγακίδης

Νικόλαος Κυριάκου

Ἰωάννης Γεωργίου

Ἰωάν. Κων/τίνου

Θεόδωρος Ἀδάμ

Γεώργιος Κων/τίνου

Γεώργιος Ἀντωνίου

Νικόλαος Παπαδόπουλος

Παναγιώτης Σαχῆς Λούβρη

Γεώργιος Ν. Βελέσος

Κων/τίνος Ραβίνος

Δημήτριος Σταύρου

Ζήσης Νικολάου ἀρχιτέκτων

Ἰωάννης Κων/τίνου

Χρηστάκης Κων/τίνου

Γεώργιος Ἀθανασίου

Γιάγκος Ἀθανασίου

Γεώργιος Δημητρίου

Ἀγγελάκης Σωτήρ

Στέργιος Γεωργίου

Μιχαήλ Ἀναστασίου

Μάρκος Θ. Σαββατιανὸς

Θεόδωρος Ἀδάμ

Βικέντιος Μάγκος

Διαμαντῆς Γεωργοπούλου

Χατζῆ Θεολόγος

Εὐθύμιος Δημητρίου

Ἀθανάσιος Ράκος

Γεώργιος Μιχαήλ

Ἀθανάσιος Κοσμᾶ

Μιχαήλ Ζήση

Ἰωάννης Ἀντωνίου

Δημήτριος Σάργκας

Κων/τίνος Τερσούλης

Πολυξένη Κ. Τερσούλη

Παναγ. Δ. Σαρῆς Μυριόφυτον

Λεωνίδας Α. Καραμυλλίδης

Σπυρίδων Νικολαΐδης

Μιχαήλ Δασουκίδης

Μιχαήλ Λαμπριτιάδης

Νικόλαος Παππᾶ Ἀθανασίου

Ἰωάν. Δανιήλ

Ἀδελφοὶ Θεόδωρου

Γεώργιος Ἀντωνίου

Γεώργιος Δ. Κανδῆ ἁπτῆς Ἀγ.

Ἀδελφοὶ Ζησόπουλοι

Π. Πουλιόπουλος

Κ. Παππᾶ Δημητρίου

Νικόλ. Χρηστούλης

Ἀδελ. «Ἁγία Τριάς» Εὐρυτανίας

Στέφανος Ἀθανασίου

Σωτήρ Ζουμπύλης

Κων/τίνος Ζαχαρίου

Βασίλειος Ἰωάννου

Ναοὺμ Παππᾶ Βασιλείου

Ἐμμανουὴλ Δημητρίου

Ἰωάννης Κοσμᾶ

Γεώργιος Πόσπιδης

Ἀθανάσιος Κ. Τσίγκος

Νικόλ. Κ. Μερτζουμέκης

Ἀθανάσιος Γεωργίου

Ἰωάννης Γεωργίου

Στέργιος Νικολάου

Γεώργιος Γιαννούλη

Σπυρίδων Κάλφας

Ἰσαάκς Ξυλέμπρος

Ἀαρίφ ἐφένδης

Θεόδωρος

Παρασκευᾶς Ἰωάννου

Γεώργιος Θεοδ. ἱεροβόλτης

Δημήτριος Ἰωάννου

Γεώργιος Ζ. Ἀντζῆς

Γρυθαλάκης Μιχαηλίδης

Γεώργιος Ἰωαννίδης

Βασίλειος Προδρόμου

Χαράλαμπος Κεσίσηλου

Θεόδωρος Ἰερωνίδης

Νικολάκης Χατζῆ Γιάννη

Δημήτριος Παππᾶ Ἐμμανουὴλ

Μιρεσὶν

Νικόλαος Γεωργόπουλος

Εὐαγγέλης Μπέλο

Σολωμὼν

Χαράλαμπος Μπάμπης

Ἀθανάσιος Σωσιπιδης

Νικόλαος Σωσιπιδης

Ἀλεξάνδρος Ολύβου

Δημήτρ. Βαταβάλης

Βασίλειος Σιόλας

Ἀναστάσιος Τζήμου

Βασίλειος Γκάσης

Ἰωάννης Τζιμακάρης

Α. Μωραίτης

Νικόλ. Βάγκου

Στέργιος Γεωργίου

Κων/τίνος Κανελῆς

Εὐθύμιος Κων/νίδης

Ἰωάννης Νικολαΐδης
Γεώργιος Καθασακαλῆς
Γρηγόριος Θεόδωρου
Ἀβραάμ Παππῦ
Ἀναστάσιος Οἰκονόμου
Θεόδωρος Οἰκονόμου
Κων/τίνος Καθασακαλῆς
Ἐμμανουὴλ Μουτάφτζιου
Χρῆστος Ραβῖνος
Μ. Βαλτζῆς
Σωτῆρ Καρετζῆς
Χριστόδουλος Ἀδαμαντόπουλος
Ζήσης Σταύρου
Χρῆστος Νίκου
Ἀδελφοὶ Τριανταφυλλοπούλου
Ἰωάννης Κρητικὸς
Χαράλαμπος Ἀθανασιάδης

Νικόλαος Ρώσσου
Θεόδωρος Μεταφίδης
Βενσάν Ζελατζιάν
Δημήτρ. Κοραγγίτης
Κων/τίνος Β. Θαννόπουλος
Ἑλένη
Αἰκατερίνη Βασιλείου
Ἀγγελικὴ Παππᾶ Ἀλεξάνδρου
Εἰρήνη Ραπτοπούλου

— 2 —

Οἱ ἐπιτόπιοι Συνδρομηταί.

Καϊμακάκης Ἡλιάς Βέης
Ζιζανάκη ἐφένδη Ἰατρὸς
Ἀθανάσιος Ζησιπούλου
Γούσας Καραμπέρης

Πανιερώτατε Δέσποτα, Φιλόμouσος ὁμήγουρις,
Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Α'.

Εἰς ἀγῶνα ἐνδοξον καὶ ἐπίζηλον προσεκλήθημεν· μὴ φανῶμεν ὀφειλοὶ καὶ ἀνάξιοι νὰ προστέλωμεν εἰς τόπον ἐνθα τῆς τιμῆς καὶ δόξης τὰ ἄθλα τοὺς γενναίως ἀθλήσαντας νὰ ἐπιστέψωσι προπαρσκευάζονται· τὰ ἀθάνατα τῶν ἡμετέρων προγόνων παραδείγματα φαιδρότητα μετὰ τόλμης ἀκρατήτου ἐμπνεύσει καὶ προσιτοὺς εἰς τὸ βῆμα πρὸς δημοσίευσιν τῶν πεπραγμένων μᾶς παρασκευάζουσιν.

Ἡ παρουσία ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου τὴν παρὰ τῆς Διευθυνούσης ἐπιτροπῆς τῶν πραγμάτων τῆς «ΦΙΛΕΚΠΑΙΑ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΦΟΤΗΤΟΣ» κατὰ τὸ προεκπνεῦσαν ἤδη ἔτος νὰ ἐκθέσῃ τῇ δημοσίᾳ προτίθεται. Ὑμεῖς δὲ οἱ τόσον κατὰ τὴν ἡθικὴν πανήγυριν προθύμως πανταχόθεν προδραμόντες, ἐν ᾗ οὐχὶ εὐεξίαι σωματικαὶ νὰ ἐξελεγχῶσιν, οὐδὲ ἀνδραγαθημάτων τοῖς προταγωνιστοῦσι στέφανοι νὰ διανεμηθῶσι πρόκειται, ἀλλ' ἔτι πλεῖον τούτων κοινωικαὶ διανοητικαὶ διαπλάσεις καὶ χρῆστα διανομορφώσεις νὰ ἐκτεθῶσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ παρελθόν, νομίζομεν ὅτι ἐνδιαφερόντως καὶ ἀγωνίως ἀνεμένετε τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν πολλὰ ἐξ αὐτῆς νὰ ἀρυσθῇτε δυνήσεσθε καὶ μὲ νέας ἐνθαρρυνούσας περισκέψεις ὑπὲρ τοῦ σωματείου διὰ τὸ μέλλον νὰ ἐφοδιασθῇτε.

Ἐν πρώτοις ὀφείλομεν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι πρὸ δεκαπενταετίας ἀπολειπόμενοι νωχελῶς τῆς θεοπνεύστου ῥήτρας τοῦ ἀποστόλου Παύλου «ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου νὰ ἐκτρέψωμεν τὰ

τέκνον, διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης ἐκρίζουται πᾶσα κακὴ ἐξίς καὶ γεννᾶται ἔνσαρκος ἡ ἀρετὴ καὶ κάλοκαγαθία εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τῶν παίδων τὴν *Μακεδ. Φιλεπ.* Ἀδελφότητα, συνεστήσαμεν ἄμεσον προστάτριαν τῆς πνευματοδοτείας Τσοτύλλιου Σχο-λῆς ἐκείνης, ἥτις τῆς Νοτιομακεδονίας τὸν ζοφερόν ὀρίζοντα ἀνέ-λαβε νὰ διαφωτίσῃ.

Πρέπει ὅμως νὰ σημειώσωμεν καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς πᾶσαν ἐπι-χειρήσιν εὐσεβοῦς καὶ κοινωφελοῦς τινος ἔργου ἔχομεν ἀντιπα-λαίους τὴν ἀγωνίαν τῆς ἐπιτυχίας καὶ ἀποτυχίας καὶ ἐπειδὴ συνήθως παρουσιάζεται πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκείνης ἡ ἀποτυχία ἐπόμενον τυγχάνει ἡ ἐπιχειρήσις νὰ ἔχῃ κατ' ἀρχὰς μεγίστην τὴν δυσκολίαν. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ φιλάγαθος δὲν ἔχει κατὰ νοῦν τὴν ἀγωνίαν, δὲν θορυβεῖται ἀπὸ τῆς προσκρούσεως, ἀλλ' ἀ-εῖποτε προμελετῶν ἀποτελεσματικὴν ἔκβασιν προθύμως καταγι-γνεται ἐπιχειρῶν μετὰ καρτερίας. Πλὴν ὅσον καὶ ἂν δὲν φεῖδεται μόχθου καὶ ἀσχολεῖται καρτερῶς διὰ νὰ ἐπιστέφῃ διὰ καρπῶν ἀν-ταξίων τὴν ἐπιχείρησίν του, πάλιν δὲν λείπει ἡ κακοδαίμων στιγ-μὴ διὰ τῆς παρουσίας νὰ μὴ ἀποθαρρύνῃ ἐν μέρει αὐτὸν διὰ παν-τοίων ἀδιεξόδων ἀσχολιῶν, ἀχανῶν προσκομμάτων, ἀπροόπτων δυσχερειῶν, καὶ οὕτω νὰ ἐμποῖῃ εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας ἀδυνα-μίαν, ἡ δὲ ἀδυναμία αὕτη εἶναι ἡ ποιῶσα τὸ λοιπὸν ἥμισυ τοῦ ἐπιχειρήματος χαλεπώτερον τῆς ἀρχῆς τοῦ ὅλου ἔργου. Ἡ χρι-στιανικὴ ὁμως ἀγάπη ὁ συνασπισμὸς, δι' οὗ ἀπὸ κοινοῦ συνεσφί-χθημεν ἀπεσόθητε ταχέως τὴν τερατώδη μορφήν τῆς ἀποτυχίας καὶ ὑπὲρ πάντων ἡ πρὸς ἀλλήλους εὐμένεια κατέστησεν ἡμᾶς ἀ-ξιους τῆς ἀπολαβῆς, ὧν ἐν κατανύξει καὶ ἀγνῇ καρδίᾳ ἡτήσάμεθα.

Ἐνθυμούμεθα πρωτίστως κατὰ τὸν ἀχρογωνιαῖον λίθον τοῦ ἡμε-τέρου Σωματείου, οἷα κολοσσαία ἀπηρεῖτο ἡ κεφαλαιώδης ἑναρξίς ἡ οἰκονομικὴ ὑπαρξίς, ἀναπολοῦμεν εἰς τὴν μνήμην μας κατὰ δεύ-τερον λόγον πόσον ἀπέβαινε χαλεπὸν δι' οὐτιδανῶν ἐράννων καὶ

συνεισφορῶν ἀποχειροβιώτου λαοῦ νὰ συγκροτηθῇ Ἀδελφότης ἐν-τολὴν ἔχουσα κατὰ Μακεδονίαν νὰ καταρτίσῃ σχολὴν οἰκότροφον ὑπὸ τὴν προστασίαν ταμείου ὑπὸ συνδρομῶν εὐκατάφρονήτων στη-ριζομένου, ἀλλὰ τοῦ Κυρίου ἐντειλαμένου τὴν θείαν εὐλογίαν ἐφ' ἡμᾶς ἀπεκρῶσμεν γενναίως τὴν παρουσιαζομένην ἀπελπιστικὴν ἐκείνην φαντασίαν, καὶ καθὼς διὰ τοῦ σπινθῆρος γεννᾶται πυρκαϊὰ ἀπέραντος οὕτω καὶ ὁ συντρέχων εἰς ὁβολὸς ἐπολλαπλασιάσθη καὶ ἀπὸ εἰς κατέστη πολὺς καὶ δι' αὐτοῦ Σχολὴν περιφανεστάτην εἰς κωμόπολιν Τσοτύλλιον νὰ οἰκοδομήσωμεν ἡδυνήθημεν ἐπέκεινα τῶν δύο χιλ. λιρῶν στοιχήσασαν, καὶ ἐπὶ 15ετίαν δ' ἔκτοτε ἀ-θούρως διὰ τῆς μουσουργοῦ ἀηδόνος ἐκείνης κατὰ τὸ μᾶλλον τὸ πνεῦμα τῆς χώρας νὰ περικαλλύνωμεν, Ἀδελφότητα δὲ ἀξιόλογον νὰ ὑποστηρίξωμεν, ἣν σαφέστατα τεκμηριούσιν αἱ παρελθούσαι καὶ ἐνεστῶσαι περιστάσεις, καὶ ὀνομαστὴν τῇ δημοσίᾳ καὶ τοῖς συναδέλφοις νὰ ποιῇτωμεν. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐρωτᾷ τις τὰ μέτα δι' ὧν, ἀφοῦ κατὰ τὰ ὑπαρκτικά μῆσα, ἐχωλαίνομεν, ἡδουκμή-σαμεν. Ἄς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μόνον τοῦτο, ὅτι ὁ ἐργάτης τοῦ κα-λοῦ κοπιῶν ὑπομόνως φθάνει ραδίως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔργου του, διότι ἐνάρετος ὧν ἔχει συνεργάτιδα καὶ ἐτέραν θαυσιλήν χεῖρά τῆς ἀρετῆς τὴν ἀδυναμίαν διώκουσαν καὶ τὴν δυσκολίαν διαλύουσαν.

ΕΒ'.

Ὅπου ὁμόνοια καὶ εἰρήνη ἐκεῖ καὶ οἶκος εὐτυχίας. Κατεστρά-φησαν λαοί, ἐδωθήσαν κράτη, ἐπορθήθησαν ἀπόρρητα τείχη μὴ ὑπαρχούσης τῆς ἀκαταμάχητου πανοπλίας τῆς ὁμονοίας. Ὅπως τὸ οἰκοδόμημα ἐπιταχύνεται καὶ περατοῦται διὰ περισσοτέρων ἐργατικῶν χειρῶν ἀπ' ἐναντίας δὲ χρονίζει καὶ ἐνίοτε ναυαγεῖ διὰ τῶν ὀλίγων, διὰ τῆς ὁμοφροσύνης τῶν πολλῶν τὰ κοινωνικὰ ἀναπτύσσονται ταχύτερον καὶ σκοπιμωτέρως διὰ τὰς διαφωνίας δὲ παραλύονται μένοντα διαρκῶς ἄνευ ζωῆς ἀναίσθητα. Λοιπὸν

ἐν πάσῃ ὑψηλῇ ἐπεχειρήσει ἀπαιτοῦνται πολλά στηρίγματα ὅπως αὕτη λάθῃ πορείαν ζωτικὴν, χρειάζεται ἐπιμονή, καρτερία, ἀφοβία, καὶ τογὲ δὴ πάντων πρώτιστον σύμπνοια, ὧν ὑπαρχόντων ὥς μὴ θορυβῶνται οἱ ἐργάται τοῦ καλοῦ, ἀλλ' ἀναμενέτωσαν γενναιοφύχως ἐκθασιν πλειστετευχῇ, ὡς ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο παρατηρήθῃ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀδελφ. διότι ἄλλως οὐ μόνον τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος ἐκ τῶν ἀποτροπαίων καταιγίδων δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ κατὰξωμεν εἰς λιμένα ἀκύμαντον ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς ἔσμεν καταδεδικασμένοι ἀθετοῦντες τῷ δικαίῳ ἡμῶν ἐντολῇ διαλαλοῦντι. «Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ».

Συμπληροῦνται ἀκριβῶς ἔτος ἀφοῦ ἡ γενικὴ τῶν ἀδελφῶν λευκὴ ψῆφος ἐν τῇ ἱερᾷ ἐστία ταύτῃ τῆς χριστιανικῆς λατρείας ἀνεβέσαστο ἡμῖν τοῖς ἀρμοδίοις τὴν προστατευτικὴν φροντίδα τῆς Ἀδελφ. ἀνθ' ὧν δὲ ἐποιήσαμεθα κατὰ τὴν περίοδον ταύτην χάριν τοῦ σωματείου καὶ τοῦ κλεινοῦ ἐνδικιτήματος τῶν μουσῶν τοῦ κατὰ Μακεδ. νομίζομεν ὅτι ἀπαραίτητον καθήκον καὶ ἐπιβαλλόμενον ἔθιμον εἰς πάντα ὑπεύθυνον εἶναι νὰ ἐκθέτωμεν λεπτομερῶς ποῖα ἡ ἀποστολὴ ἡμῶν, τίς ἡ κατάστασις τῆς Ἀδελφ. καὶ Συλλ. ποῖα τὰ προῤῥώδη εἰς ἃ περιεστήσαμεθα μέτρα. Λομπρὰ δὲ ἡμᾶς σήμερον ἡ ἄθροισις καὶ φαιδρὸς ὁ συλλογὸς ἐν Οἴκῳ Κυρίου, οἱ οὗ τὸ φῶς τῶν γνώσεων ἐξέρχεται καὶ ἐνθ' ἡτύχησαμεν τὴν ὁμύγυριν νὰ προσκαλέσωμεν πάλλιν ἐκάστου ζωηρῶς ἡ καρδίᾳ καὶ ἀνασκιρτᾷ ἕκαστος τῶν ἱσταμένων· τί ποτ' ἄρα τὸ αἷτιον; ! μικρὰ ἢ ἀνάλυσιν.

Ἀπαιτήτας ὁ Πανάγαθος, ἀφ' ἡμῶν ἐν συμπνοῇ νὰ διαγῶμεν ἐφρόντιτε συγχρόνως νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θέας τοῦ ταύτης ἐντολῆς· πλάσας τὸν ἀνθρώπον συγκριτικῶς λογικὸν πρὸς τὰλλα κτίσματα ἐδωρήσατο αὐτῷ κρίσιν ὅπως ὁθῶς διακρίνῃ τὴν ἀρετὴν τῆς κακίας ἐκτός δὲ τῆς λογικῆς κρίσεως ἐπέστησεν ἐπὶ

καρχλῆς τῶν πράξεων τοῦ ἀόρατον ἀλλ' ἀδίκκτον δικαστήν, ὃν ἀποκαλοῦμεν συνειδήσιν. Ἡ συνειδήσις αὕτη ἐνισχυομένη ὑπὸ τοῦ χριστιανικοῦ θρησκευματος εὐλόγως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς θεότητος ἀπεσταλμένη ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ ἐπειδὴ ἀντιπροσωπεύει δύναμιν βραβεύουσαν ἀδεκάστως τὸ ἀγαθὸν καὶ τιμωροῦσαν τὸ πονηρὸν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς διαλογισμὸς, οὐδεμία ἐπιθυμία, οὐδεμία πρᾶξις δύναται ποτε νὰ διέλθῃ ὡς ἄγνωστα, διὰ τοῦτο εὐθυμοὶ καὶ ζωηροὶ παριστάμεθα πάντες εὐφρόσυνοι καὶ χαροποὶ πεπεισμένοι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ὅτι τὸ βραβεῖον τῆς ἀγαθοεργίας ἐπιδιώκομεν, ἐπομένως ἔχομεν τὴν συνείδησιν ἐλευθεράν καὶ οὐχὶ βαρύνουσαν καθ' ἡμῶν. Ἡ συνειδήσις ἐπιτρέπει ἡμῖν χαρὰν, διότι ὁ ἀγὼν εἰς ὃν ἀγωνιζόμεθα ἀπὸ δεκαπενταετίας ἀποβλέπει τὰ ἄλλα τῆς τιμῆς, τῆς τιμῆς, εἰρήνης, ἀρμονίας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνικῆς ἀληθοῦς διαγωγῆς.

Η'.

Ἡ τιμὴ καὶ κλέος προσηκόντως ὀφείλεται παντὶ τῷ καταβάλλοντι σπέρματι τῆς ἡθικῆς, τῆς φιλομαθείας, ἀγνῆς φιλοπατρίας, κοινωνικῆς φιλοτιμίας καὶ ἐπὶ πᾶσι, ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν κοινὴν ὀρθόδοξον μητέρα Ἐκκλησίαν, οἱ ἧς τὸ πρῶτον γάλα τῆς ὀντότητος ἐλάβομεν καὶ τὴν ἐνάρετον ἀπὸ τῆς σχολιαῆς ὁδοῦ ἐδιδάχθημεν. Εἰς τοὺς λαθόντας τὴν πρωτοβουλίαν ἰδρύσεως «Φιλεκπ. Μακεδ. Ἀδελφ.», πρὸς διανοητικὴν μόρφωσιν τῆς ὑπὸ ἀχλὺς ἀμαθείας ἐπιτακισμένης ἐκείνης χώρας ὅποιοι ἀμάρταντοι στέφανοι δέον νὰ περικοσμήσιν τὰς ἐνεργείας· εἴμεθα νομίζομεν εἰς θέσιν ἀναλόγως νὰ γνωρίζωμεν.

Πρὸ δεκαπενταετίας οἱ προκάτοχοι ἡμῶν οἱ θεμελιωταὶ τοῦ Σωματείου ἐσκοποῦντο πῶς νὰ ἐξεύρωσι τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς

Ἄδελφ καὶ σήμερον τούτων κάτοχοι, ὑπεροῶμεν νὰ ἐξεύρωμεν ἀνώτερα τῶν πρῶν διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἡμῶν μέτρον εὐχερέστερον καὶ λυσιτελέστερον.

Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν πόρων τῆς Ἀδελφ. καίπερ παρεμβάλλεται μέγα πρόσκομμα εἰς τὸ προμελετᾶν δυσχερῆ πράγματα τελειοποιούμενα μόνον διὰ χρημάτων, οὐχ ἥττον ὅμως ἡμεῖς πάντοτε ὀφείλωμεν νὰ προσχεδιάζωμεν τὸ καλὸν βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ «τί τέξεται ἐπιούσα» χρεωστούμεν νὰ φρονῶμεν καὶ αἰτοῦντες νὰ ἐκπληρῶμεν· ἐξ ὧν ἐδιδάχθημεν βλέπομεν πολλοὺς τοὺς ὁμογενεῖς θερμῶς προφθάνοντας ὅπου χρεῖα ἡθικῆς ἐπικουρίας, συνέπεια δὲ τῆς φιλομαθείας αὐτῶν εἶναι νὰ ἐλπίζωμεν σθεναρῶς καὶ νὰ ἐγκαρτερῶμεν, καὶ ἐξ ἄλλου αἱ εὐτυχίαι δὲν συσσωρεύονται ἀθροαί εἰς οἶκον, ἀλλὰ περιοδικῶς καὶ βαθμηδὸν ἡ μία διαδέχεται τὴν ἄλλην, καθὼς τοῦτο παρατηρεῖτε συνήθως, καὶ οὕτω γεννᾶται ὁ οἶκος τῆς εὐτυχίας. Ἡ ἐν λόγῳ ἡμετέρα Ἀδελφ. ἀποστολὴν ἔχουσα τὴν ἀνὰ τὴν Νοτιομακεδ. διάδοσιν τῶν γραμμάτων, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς εἶναι τοιαύτη, ὥστε θεὸν νὰ ἀνθίσταται γενναίως καὶ ἀκοιμήτως, πολλαπλασιάζουσα τὰς προσπάθειάς, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ βράσκας ἀνατροπὴ τοῦ καθεστῶτος.

Ἡ προαγωγὴ Σωματείου τινός, Κύριοι δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν εὐπορίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν δεξιὰν καὶ εὐθύτητα τῆς διαχειρήσεως τῶν διευθυνόντων αὐτό. Ἐν ὅσῳ τοὺς ἰθύνοντας τῶν πραγμάτων ἡ Ἀδελφ. ἔχει τοιοῦτους ἀφιλοκερδεῖς καὶ συνετοὺς ἄνδρας, ἔστω ὑπερβεβαίκα ὅτι ἡ προαγωγὴ καὶ τὸ τῶν μουσῶν ἐκεῖνο ἐγκυλίωμα θάττον ἢ βράδιον θὰ λάβωσι θαυμαστὴν προαγωγὴν. Ἄς εἰσέλθῃ ὁ βουλούμενος καὶ θὰ καταμάθῃ ὅτι ὅχι ἀπλῶς ἐγκώρια πλέκωμεν ὑπὲρ τοῦ Σεβαστοῦ τῆς Ἀδελφ. Προέδρου Δ. Κωνσταντινίδου, ἀλλὰ θὰ θαυμάσῃ μάλιστα τὸν ζῆλον καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ κα-

θῆκον, ὅστις καίτοι πολυάσχολος ἐν ἰδίῳ πράγματι ἀνεδέχθη, ὡς ἀρχὴν ἔχων νὰ ὑπακούῃ τῶν συμπολιτῶν καὶ τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος καλοῦ, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν νὰ προϊσταται ἐνδελεχῶς καὶ σθεναρῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς φίλης πατρίδος. Ὅταν λέγομεν ἡ Ἀδελφ. ἡμῶν ἰθύνεται ὑπὸ τοιοῦτου ὁρητοῦ καὶ βέκτου Προέδρου μετὰ συμπαρέδρων ἀριζήλων καὶ φίλων τῶν γραμμάτων τῶν αποτελούντων τὴν Διευθ. ἐπιτροπὴν, οἳ εἰσὶν οἱ Κύριοι Θεοχάρης Γεωργίου, Φίλιππος Παππαδόπουλος, Κων/τίνος Μήκας, Χρήστος Γκότζου, Γεώργιος Ἀποστολόπουλος, Κ. Νούκας, Δημήτριος Παυλόπουλος, Νικόλαος Τζιμούλης, Ζήσης Ἀντωνίου, Γεώργιος Ἀρσενιάδης, Χατζῆ Δημος, Κοσμᾶς Κάλφας, Νικόλαος Π. Βράμπας, καὶ Νικόλαος Β. Τσούλλας, ἐπομένως ὅτι καὶ ἡ προαγωγὴ ἔσεται ἀναντίρρητον ἀπόκτημα.

Δ'.

Ἡ σήμερον τελουμένη αὕτη πανήγυρις τῆς Ἀδελφ. προπαύσκει καὶ ἡμῖν εὐκαιρὸν τὴν στιγμὴν νὰ προσειπώμεν καὶ τάδε· «Ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῇ γέροντες ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους» (Πλουτ. περὶ παίδων ἀγωγῆς) ὅπως ἀδοξία ἔχνη προγόνων περιάγουσι εἰς συστολὴν πολλοὺς ἀπογόνους θρασυπλαγχνουῦντας ἐπὶ ἰδίῳ ἔργῳ ἀγαθοῖς, ἀπαρράλκτως ἡ κακὴ ἢ ἀρίστη περιωπὴ προϊσταμένου τινός εἰς ἔργον κοινὸν μετὰ ταῦτα θὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὸν ἄξιον δυσφημίας ἢ διαφημίσεως ἥτις ἔστι μετὰ θάνατον μὲν αὐτοῦ αἰωνία μνήμη διὰ δὲ τοὺς μεταγενεστέρους τοῦ τρανὸν ἐχέγγυον ἔσεται εἰς τὸ ἀπομιμῆσθαι καὶ πράττειν προθυμότερον ἐκεῖνο, διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ πλησίον προάγεται ἡ καιωνία ἀναπτύσσεται, ἡ ἀγάπη κορυφῶνται, καὶ τοῦ πράττοντος τὸ ὄνομα διαιώνεται. Νομίζομεν ὅτι ἡ ἡμετέρα Ἀδελφ. εἶναι ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν ἐπιχειρήσιν κατὰ Μακεδ. προτιθε-

μένειν νὰ προπαρασκευάσῃ γενεὴν ἀνταξίαν τῶν θεαρέστων ἀρετῶν ἐπόμενον δὲ εἶναι ὅταν αὕτη στερεὰν κρηπίδα παγιώσῃ, οἱ μεταγενέστεροι θὰ δύνανται νὰ ὑπερβῶνται τόσον ἐπὶ πατραγαθίας ὅσον πλεῖον ἐπ' αὐταγαθίας.

Εἰδότες κάλλιστα τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀδελφ. ἐφροντίσαμεν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς διευθυνητέως μας τῶν πραγμάτων νὰ φανῶμεν ἴσοι μὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μοχθοῦσι ὠθυόμενοι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως νὰ περატώσωσι πρᾶξιν χρησιμεύουσταν εἰς κοινὴν εὐημερίαν εἰς δημοσίαν ὠφέλειαν. Ἐξινχιζάτω, ὅστις θέλει, καὶ ἐκ τῶν λεγομένων καὶ πεπραγμένων ἐὰν ἔσμεν οἱ περὶ τὸ Σωματεῖον τὸν τῆς δόξης ἢ δυσφημίας ἐπισύροντες ἔπαινον. Δὲν ἐπαρουσιάσθημεν ἐνταῦθα βουλόμενοι νὰ ἐξαπατήσωμεν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐπισύρωμεν ἀναρμόστους συγχαρητήριους ἀνευφημίας, ἀλλὰ προσεκαλίσσαμεν τὴν Ἀδελφότητα ὅπως εἰλικρινῶς διαλαλήσωμεν αὐτῇ προδόους τοῦ Σωματείου οὐχὶ ἐκτάκτους καὶ ἀπλῶς φαινομενικάς, ἀλλ' ὄντως θετικές καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς αξιοθαυμάστους, ὅσοι ποτὲ ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐρωτήσωσι περὶ τῶν προϊόντων τῆς Σχολῆς. Ἦλθομεν καὶ προσεκαλέσαμεν ὑμᾶς οὐχὶ ἵνα ὑποδείξωμεν λέγοντες ἰδοὺ ἡμεῖς! ἀλλ' ὅπως δημοσιεύσαντες τὰς ἄχρι τοῦδε πράξεις μας χορηγήσωμεν τοῖς ἐντελευσιν ἡμῖν τὰ διαπιστευτήρια ἑγγράφα, παραχωρήσωμεν τὰ γραφεῖα εἰς ἄλλους διάδοχους, οἷους ἡ σήμερον ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ διατυπωθεῖσα διάταξις δίδει τὸ πλεονέκτημα τῇ Ἀδελφότητι νὰ ἀντικαταστήσῃ.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ τῶν πραγμάτων εἶναι ἀποχωρήσωμεν εὐλογον κρίνομεν σὺν τοῖς ἄλλοις νὰ εἰπώμεν περὶ μελῶν τῆς Ἀδελφ. ὀλίγα τινά. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀκοιμήτως ἐπιβλέπει ἐπὶ τοὺς τὰ μεγάλα ποθοῦντας καὶ ἐπίκουρος παραγίγνεται, εἰς τοὺς τὴν ἀληθῆ ἐπιδιώκοντας δόξαν, ἀλλ' ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δικαίως ἀπὸ τῶν ὀλιγώρων ἐχόντων πρὸς τὰ τῆς ὑπάρξεως στοιχειώδη μέσα· εὐτυχῶς τῆς καταδίκης αὐτῆς οὕτω ἐγενόμεθα εἰσέτι ἄξιοι, διότι

ἀπὸ δεκαπενταετίας κατὰ τὸ ἐνὸν ὕλικῶς τε καὶ ἠθικῶς σπουδάζοντες συνετρέξαμεν εἰς τὸν τόπον ὅστις ὡς καὶ πολλάκις ἐλέχθη καὶ αἱ περιπτώσεις ὀηλοῦσι τρανῶς ἔχει ἀνάγκην διαμορφώσεως ἠθικῆς.

Ἦλθον καὶ παρῆλθον πέντε καὶ δέκα ὀλίκληρα ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς θεοστηρίτου ἡμῶν Ἀδελφ. καὶ μέχρι στιγμῆς ὅτε μὲν περιεστῶτες εἰς ὀγκώδη ἐλλείμματα ὅτε δὲ εἰς παντοίας ὑποχρεώσεις ἔβημεν ἀτάραχόν τι τακτικὸν λειτουργικὸν σύστημα τῇ Τσοτυλλίῳ Σχολῇ λειτουργοῦντι ἔκτοτε ἀθροῦς τὴν ὑψηλὴν λειτουργίαν, ἥς τοὺς γλυκεῖς καρποὺς δρέπουσιν ἀπλήστως κατ' ἐνιαυτὸν οἱ περὶ αὐτὴν προϊστάμενοι καὶ μαθητιῶντες. Ὁμολογοῦμεν μὲν ὅτι Σχολὴ τις ἐλληνικὴ ἐν ἐπικαίρῳ τῆς Μακεδ. χώρῳ ἰδρυθεῖσα ἔπρεπε νὰ ἐπισπάσῃ τὴν προσοχὴν πολλῶν ὁμογενῶν, συνδρομὴ δὲ τις γενναία παρὰ τῶν ἀρμοδίων καὶ τὴν ἀποστολὴν ἐχόντων νὰ διασώσῃ κοινωνικὴν περιωπὴν ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ τῆς ἀμαθείας καὶ νῦν ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἀπελπιζώμεθα ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ἐλπίζωμεν εἰς πλεῖον νῦν καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξελέσασμεν πᾶσι τοῖς ἀρμοδίῳ τὴν κατάστασιν τῆς Ἀδελφότητος· πᾶν ἄλλο σωματεῖον λειτουργοῦν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀτμοσφαιρᾷ ὑπόχρεων νὰ συντηρῇ οἰκότροφον ἑκατοντάδα περίπου νεολαίαν καταβάλλουσαν ἐνιαυσίως 6½ καὶ 7 λίρας Τουρκ. διὰ τροφοδοσίαν, δίδακτρα καὶ ὅ,τι τὸ χρεῖωδες ἄλλο, ἀποναρκοῦμενον ἐκ τῶν ἀφορήτων ἀναλωμάτων, θὰ διέκοπτε τὸ νῆμα τῶν προσωτέρω ἐργασιῶν του· ἔχοντες κατὰ νοῦν, ὅτι ἀγαθὸς ἐστὶν ἐκεῖνος, ὅστις ἐν ταῖς ἀτυχείαις γενναίῳ φρονεῖ, εἰς τὰς ἀτυχίας γενναίῳ φυγοῦμεν, εἰς τὰς προσκρούσεις ἀνθιστάμεθα, εἰς τὰς δυσπερβολήτους ἀνάγκας ἐγκαρδιούμεθα, ψάλλοντες πάντοτε τὰ πατροπαράδοτον «Θαρσεῖν χρὴ τάχ' αὐρίον ἔσσε' ἄμεινον».

■Σ'.

Καθὼς ὁ τῆς ἀμπέλου ἐργάτης διπλασιάζει τοὺς κόπους ὅταν

βλέπη συγκομιδὴν ἄφρονον καιρὸς νὰ ἐφοδιασθῶμεν μὲ τὴν προθυμίαν τοῦ ἐργάτου τῆς ἀμπέλου, στιγμή νὰ διπλασιάσωμεν τοὺς μόχθους ἡμῶν καλλιεργοῦντες ἀποχερόντως τὴν πάγκοινον γαιοκτημονίαν, τὸν λογικὸν ἐκείνον τῆς Σχολῆς ἀμπελῶνα, οὗ τὰ σωστικά προϊόντα ἐπιχέονται ἀδιακρίτως παντὶ οἴκῳ φύλου καὶ θρησκευματος, γινόμενοι ἐράμιλλοι τοῦ ἀμπελουργοῦ καὶ κατὰ τι ὑπέρτεροι, βραβεύονται δι' ἀθανάτου καὶ ἀγῆρω δόξης.

Ἡ Μακεδονία, ἵνα μὴ μεγενθυτικῶς εἴπωμεν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς ἄχρι σήμερον ἀπέστειλεν εἰς τὴν κοινωνικὴν περιφέρειαν ἑκατοντάδας ἐξ μαθητῶν ἀποροίτους τῶν ἐν τῇ Σχολῇ ἐγκυκλίων μαθημάτων μετελθόντων ἄλλων τὸ ἐμπορικὸν σύστημα, ἄλλων τὸ βιομηχανικόν, τὸ ἐπιστημονικόν καὶ πολλῶν τὸ διδασκαλικόν καθήκον εἰς διαφόρους τοῦ ὀρίζοντος κώμας καὶ κομπούλεις εἰς τὰς ὁποίας ὅλας ταύτας μετατροπὰς τὰ γράμματα θεωροῦνται τὰ μόνα συντελεστικά παράγωγα μέσα ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ ἡ δὲ Θράκη, Ἡπειρος, Ἀλβανία καὶ Θεσσαλία, εἰ καὶ δὲν ὑπερτεροῦσι τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν ἠθικὴν τῆς Σχολῆς ἀπολαβὴν, δὲν παρέρχεται ὁμως ἐν αὐτοῖς χωρὶς ἐκάστη ἐξ αὐτῶν νὰ παρακαθίσῃ εἰς τὴν ἀείζων τῆς Σχολῆς τράπεζαν δέκα καὶ περιπλέον νέους βλαστοὺς, καίπερ οὐχὶ τόσον ἄμοιροι χρόνοι ἀμαθείας, ἐπισκιάζουσι ἀλλ' ἔχουσι πρὸ χρόνων νὰ ἐγκαυχῶνται ἄλλοι μὲν ἐπὶ Μ. τοῦ Γένους Σχολῇ, ἄλλοι ἐπὶ Ζαριφίσις διδασκαλίαις καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐνῶ τῆς χώρας ἡμῶν μόλις διελύθη καὶ ἐξαφανίζεται ἡ μέλαινα ἀχλὺς τῆς ἀμαθείας μόλις ἐπερχόμεθα τοῦ βόθρου, εἰς ὃν καταδεδικασμένοι δυστυχῶς δυστυχῶς δὲ λέγομεν διότι φύσει ὀργῶντες εἰς μάθησιν ἐγκαθεύρηθημεν παρὰ θέλησιν λησμονήσαντες τὸ φῶς καὶ συνειθίσαντες εἰς τὸ φοβερὸν ἀδιαιφάνες σκότος.

Ὅταν ἐταστικῶς λησμονήσωμεν τὰ ἄλλα σωματεῖα, θὰ πειρώμεν ὅτι οἱ σύλλογοι, οὓς ἀκούομεν καὶ τὰ σωματεῖα ὅσα βλέ-

πομεν δὲν εἶναι αὐτοσυντήρητα, εἰ μὴ ὑψιπετῇ πολλῶν αἰσθημάτων συνταυτιζόμενα ἀποτελοῦσι τὸν κρῖνον τοῦ ὁμογνώμονος βίου καὶ οὕτω ἀναφαίνονται τὰ σωματεῖα. Ἡ ὁμογνωμοσύνη συνεπάγεται τὴν ἀφειδῇ χρηματικὴν συνδρομὴν αὐτῶν, καὶ οὕτω γεννᾶται ἡ ἀληθὴς πρόοδος καὶ ἀληθὴς τοῦ ἀνθρώπου πολιτεία ἡ ἀποπνέουσα εἰς τὰς γεννεὰς τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἐνάρετον πύλην, δι' ἧς ὁδηγεῖ ἡμᾶς ἡ παιδεία καὶ ὁ φωτισμὸς πρὸς τὸν Θεόν.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐναργῇ παραδείγματα τῆς ὁμοφροσύνης, ἰδοὺ πῶς διὰ τῶν πολλῶν χειρῶν τὸ ἔργον καθίσταται ταχύτερον καὶ εὐκοπώτερον. Εἶναι λίαν εὐεξήγητον νὰ μάθῃ τις καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὅσα προκαλεῖ ἡ ἀσυναρτησία καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους διαφωνία.

Δι' αὐτὰ ταῦτα ἀφιστάμενοι ἕως σήμερον τῆς διαφωνίας καὶ πρὸς ἀλλήλους διαπληκτικῶν συνερχόμεθα κατ' ἔτος εἰς πανηγύρεις, ἐξ ὧν μία τῶν πολλῶν εἶναι ἡ σήμερον τελουμένη ἱερὰ πανηγύρις τῆς Ἀδελφότητος, ἐν ᾗ εὐλογον νὰ εὐγνωμονήσωμεν καὶ μακαρίσωμεν τὰς ἐπαινετὰς διαθέσεις πάντων τῶν προστρέχόντων εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς αἰωνίου δόξης, ἰδίᾳ δὲ χρόνος ἀπὸ κοινοῦ ν' ἀνυψώσωμεν χεῖρας ἱκετίδας ὑπὲρ ἀναπαύσεως ἐν σκηναῖς δικαίων τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου καὶ φιλαγάθου πατρὸς σύμπαντος τοῦ ἔθνους **Ζαχνῇ Σκυλίτση Στεφάνοβιτς**, τοῦ προαπελθόντος ἐκείνου τῶν γραμμάτων προστάτου, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος ἀπρηφάνωσεν ἡμᾶς σιωνίως εἰς πένθος δὲ βαρύντατον ἐβύθισεν ἅπαν τὴν περιφέρειαν τοῦ ἑλληνισμοῦ διαλαλοῦσαν εἰσέτι τὴν ὀρφανίαν «ὦ πόποι μέγα ἦ πένθος Ἀχαιεῖδα γαῖαρ ἰκάνει» οὐ μετὰ θάνατον τὰ φιλάγαθα αὐτοῦ τέκνα δὲν ἠτόχησαν νὰ διαθέτῃσι ἐκ τῆς πλουσίας τραπέζης τῶν καὶ μικρὰ ψυχία τῷ πτωχῷ τῆς Μακεδ. Λοζάρφ λίρ. ὁθ. πεντήκοντα, προῖκα σπουδαίου ἐρείσματος ἐν δυσχερεσί περιστά-

σσει διὰ τὸ Σωματεῖον, διὸ εὐγνωμοσύνης ἰδιαζούσης ἕνεκα ἡ Διευθ. ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν εὐχαριστήριον πρὸς τὰ ἴσα εὐγενῆ τέκνα του ἐπιστολὴν, κατεχώρησε μετὰ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν ἐπὶ τοῦ πίνακος τὸν πατέρα αὐτὸν τάξασα διὰ πρακτικῶν ἐν Ε'. συνεδριάσει τὴν τρίτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν ἡμέραν τακτικὴν μνημοσύνου, ὑπὲρ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀειμνήστου συμπατριώτου ἡμῶν Κων/τίου Σίσκου, ὃν μετὰ τὴν διαθέτησιν 3166 γροσίων ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος, ἐκηδεύσαμεν μεγαλοπρεπῶς μὲ ἐκκλησιαστικὴν συνοδείαν τῆς ἐν Ταξιμίῳ ἐκκλησίας Ἀγ. Τριάδος καὶ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀγίου Εἰρηνοῦ πόλεως Φωτίου εἰς τὸν νεκροπερίβολον Φερὶ κιοῖ ἀποχαιρετήσαντες τὸν αἰώνιον τάφον ἐν πηγαῖς δακρύων διὰ τὴν ἀγαθοεργίαν αὐτοῦ περὶνοιαν καὶ προσεφωνήσαμεν καὶ νῦν ἄξιον ν' ἀναφωνήσωμεν αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Εἶπομεν κατὰ τὴν 7ην ὁκτωβρίου παρελθόντος ἔτους λογοδοσίαν ὅτι κατ' αὐτὸ ἐνεγράψαμεν εὐεργέτην τὸν ἡμέτερον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν τῷ Ἀγιάσματι πρὸ χρόνων ὑπηρετοῦντα συμπατριώτην παππᾶ Εὐθύμιον Βασιλείου συνενεγκόντα φιλοδωρίαν ὑπὲρ τοῦ σωματείου ἡμῶν λίρας τουρκίας πεντήκοντα, μετ' αὐτὸν δὲ ἔσχομεν συνδρομὴν ἐκ δέκα καὶ πέντε ὀθ. λιρῶν παρὰ τῆς χρητοδότης Ἀγίας μονῆς Βατοπαιδείου καὶ ἰδοὺ ἡ νέα τοῦ ἔτους περίοδος ἐπρόεικεν ἡμᾶς μὲ νέους προστατάς μὲ νέας ἐνθαρρύνσεις μᾶς ἐφοδιάζει διὰ τὸ μέλλον· ἰδοὺ τρανὴ ἐξήγησις τοῦ «τί τίθεται ἡ ἐπιτοῦσα» ἰδοὺ ἡ ἐλπίς μετὰ τῆς ὑπομονῆς πῶς εὐχαιραίνουσι καὶ προβιάζουσι τὰς ἐπιχειρήσεις.

ΣΤ'.

Πρὶν ἢ ἀκόμη εἰσέλθωμεν εἰς τὸ περὶ διαχειρήσεως κεφάλαιον καλὸν θεωροῦμεν νὰ προσθέσωμεν καὶ ὀλίγα τινὰ περὶ παιδείας

ἣτις εἶναι ἡ μόνη παραγωγὴ ὧν τῶν ἀγαθῶν πλεονεκτημάτων ὅσα ἡ κοινωνικὴ συμβίωσις εἰς τὸν ἄνθρωπον παρέχει.

Ὅτι ἄνευ ἐκπαιδεύσεως ἡ κοινωνία δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε ἠθικῶς οὔτε ὕλικῶς νὰ προαχθῇ, οὔτε μεγαλεῖον ν' ἀποκτήσῃ, οὔτε ἀπὸ τὴν πρακτικῇ τῆς νὰ ἀνανήσῃ, εἶναι ἀλήθεια τόσον καταληπτὴ, ὥστε θὰ ἦτο περιττόν καὶ ἴσως γελοῖον νὰ θελήσωμεν νὰ ἀποδείξωμεν. Ἡ ἐκπαίδευσις ὁμοῦ δέον νὰ ὀρχίτῃ ἀπὸ ἐνὸς σημείου, τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς βάσις τῆς ἄλλης οἰκοδομῆς. Τὸ θεμέλιον τοῦτα πρέπει νὰ ᾖναι στερεόν, διὰ νὰ φέρῃ τὸ οἰκοδόμημα, ἄλλως τε τὸ λαμπρότερον οἰκοδόμημα δύναται νὰ καταρρεύσῃ· χωρὶς τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἣτις ἐστὶν ἡ βάσις τῆς ἀνωτέρας, οὔτε ἀνωτέρα, οὔτε ἐπιστημονικὴ, οὔτε βιομηχανικὴ τελεία δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ὅταν ἡ κατωτέρα ἐκπαίδευσις εἶναι καλὴ, ἡ ἀνωτέρα χαιρέσθῃ διότι «κακῆς ἀρχῆς κακιστοῦ καὶ τέλος» καὶ τὴν ἀπαλίσῃ ἡ κατωτέρα ἐκπαίδευσις ὁμοιάζει μὲ τὴν νηπιακὴν καὶ παιδικὴν τοῦ ἀνθρώπου τροφήν· ὅταν αὕτη εἶναι ἐλλιπὴς γεννᾷ ἄνδρας ἀκαταλλήλους εἰς ἐργασίαν· ἄλλους κεκυρωμένους, ἄλλους καχεκτικούς, οἵτινες μ' ὅλον τὸ μεγαλόσωμον τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας μ' ὅλην τὴν σωματικὴν ἐνίστην καλλονὴν, εἰσὶν ὁμοῦ ἐμπαθεῖς σεσηπότες, ἄμοιροι ὑγείας καὶ ἐνίστην ἐν τῇ ἀνθρωπότητι τῶν ἡλικίᾳ θνήσκουσι παρώρως.

Ἀλλὰ διὰ νὰ τελεεφορήσῃ ἡ ἐκπαίδευσις εἰς μίαν κοινωνίαν, πρέπει καὶ προαπαιτεῖται εἰς ἕτερος ἀναγκαῖος ὅρος· πρέπει νὰ ᾖναι γενικὴ. Κοινωνία ἐν μέρει μόνον ἐκπαιδευομένη ὁμοιάζει πρὸς πολυμελὴ οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας ἐν τῇ δύο μέλη εἰσὶν πολυμαθῆ, πεφωτισμένα καὶ φιλόπονα, τὰ δ' ἄλλα κακοήθη, βάνιστα, κτηνώδη καὶ ὀκνηρά. Ἡ οἰκογένεια ἐκείνη δὲν εἶναι δυνατόν οὐδέποτε νὰ εὐδοκίμησῃ, διότι ὅχι μόνον εἰς τὰ ὀλίγα φίλιστα μέλη τῆς δὲν ὑπάρχει σύμπραξις τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ διότι καταστρέφονται τῆς νοημοσύνης καὶ μόχθων των καρποὶ ὑπὸ τῆς ἀπερισκέψτης τῶν ἄλλων καὶ τότε ὑποπίπτει ἡ οἰκογένεια.

νεια ἐκείνη εἰς τὴν κατηγορίαν ἐνὸς κτιρίου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνοικοδόμησιν ἀνέλαβον ἔμπειροι μετ' ἀδῶν ἐργάται, ἐξ ὧν ἡ ἀπειρία τῶν δευτέρων καταστρέφει καὶ ἐξευτελίζει τὴν οδοποιήσιν. ἐπομένως ἡ οἰκοδομή ἐκείνη παύσιν ἐμπειρίας καὶ ἀπειρίας μήτε εἰς πέρας φθάνει μήτε ὁ οἰκοδομότης ἐπὶ ἔργῳ ἀποτελεσματικῶ ἐξοδεύει τὸ χρυσίον τοῦ ἀλλὰ ρίπτει τὰ χρήματά του πρὸς θάλασσαν.

Ἡ κατωτέρα λοιπὸν ἐκπαίδευσις, ἀλλὰ γενικὴ πρέπει νὰ ᾔναι τὸ κύριον μέλημα παντὸς νεαροῦ καὶ ἀναγεννημένου, ὡς τὸ ἡμέτερον, ἔθνος. Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ μέριμναι νὰ στρέφονται παρὰ τῶν εἰδότην ἐπὶ μόνον τῶν μεγαλοπόλεων. Τὰ ἔθνη δὲν σύγκεινται ἀπὸ μόνας τὰς μεγαλοπόλεις, ἡ τάξις τοῦ χωρικοῦ εἶναι πολυπληθεστέρη. Τὰ χωρία, κῶμαι, κωμοπόλεις, σχηματίζουν τὸν μεγαλειότερον τῶν ἐθνῶν ὄγκον, ἴσως καὶ τὴν κυριωτέραν δύναμιν. Ἄλλως τε εἰς τὰς πόλεις οἰκοθεὶν συνέρχονται καὶ εὐρίσκονται τὰ κατάλληλα προαγωγῆς στοιχεῖα· ἐκεῖ εὐρίσκονται οἱ πλούσιοι καὶ μυθικοὶ θεσμοὶ τῶν ἄλλων. Ἄλλ' ὁ ἀτυχὴς χωρικός; ὡς ἐγκαταλειμμένον ὄρφανόν ἄνευ προστάτην παιδίον, ἄνευ ὁδηγοῦ εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ εὐδαίμονα ζωὴν ἄνευ βοήθειας τινος ζῇ τὸν κτηνώδη βίον, μὴ αἰσθανόμενος τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως, ἢ καὶ ἂν αἰσθάνεται ἀδυνατεῖ εἰς τὴν ἀπόκτησιν, ἢ θέλων ν' ἀποκτήσῃ δὲν ἔχει τὰ ἐπαρκῆ ὕλικά μέσα· ὑπάρχουσιν ἀνεξαίρετως οἱ σύγχρονοι λαοὶ τῆς Μακεδονίας αἰσθανόμενοι τὴν σοβαρότητα τῶν γραμμάτων καὶ τὰ γράμματα εἶναι ἄλλα δυὸ μάτριν ἀλλὰ μόνον ἐπ' ἀδόντες τὰ ἐγκώμιον διέρχονται χωρὶς νὰ κατορθώσωσι τίποτε ἐν τῷ σταντῶν. Ὑπάρχει ἐκτίμησις δὲν ὑπάρχουσι προστάται, ὑπάρχει ζῆλος δὲν ὑπάρχουσι πόροι, ὑπάρχουσι πόροι λείπουσι τὰ σχολεῖα, ὑπάρχουσι ἐκπαιδευτικοὶ οἵκα δὲν ὑπάρχουσι διδάσκαλοι καὶ οὕτω, προϊόντος τοῦ χρόνου, αἰτιολογούμενοι ἀπελείφθη-

σαν οἱ λαοὶ τῆς Μακεδονίας τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῶντι δὲν εἶναι ἀρμόζοντα κατάστασις· ἡ οἰκτρά καὶ ἀλγεινὴ αὕτη θέσις παρώθηται ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ συγκροτήσωμεν τὴν ἡμετέραν *Φιλίκα Μακεδ.* Ἀδελφότητα, διὰ δὲ τοῦ Τροτυλίου λαμπροῦ φάρου νὰ διαφωτίσωμεν τὸν ἀχανῆ ὀρίζοντα φέροντες ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας τὴν πεπλανημένην ἀνθρωπίνην ποίμνην· ἐξ ὧν δὲ ἀνωτέρω χρηστῶν ἐλπίδων ἐμφορούμεθα, καὶ ἐν ὧν οἱ διορατικοὶ φιλόχρηστοι ὀφθαλμοὶ τῶν ὁμογενῶν ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ τοῦ ἐπιχειρήματος ἡμῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς ἀναποφεύκτως ἐγγίξει· ἡ στιγμή νὰ μακαρίσωμεν τὴν πατρίδα ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Βιτωλίων καὶ τρίτον Γυμνάσιον τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφ. συντηρουμένην Σχολὴν, ἐκ ὁδῆς δὲ καὶ μυρτινῆς· ἀμαρτάνοντας στεφάνους πλέξωμεν διὰ τοὺς πρωτοβουλευσθένους ὑποστηρίζοντας τὸ ἔργον προστάται, καὶ προϊσταμένην ἐπαγρύπνως Διευθ. ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν ἀριπρεπῆ προεδρίαν τοῦ κλεινοῦ ἡμῶν Προέδρου Δ. Κωνσταντινίδου, θαυμαστὰς παραγαγόντος τῷ Σωματεῖφ προόδους, κατὰ τὰ ἔτη τῆς προεδρίας αὐτοῦ.

Αἱ πόλεις ὅθεν ἔχουσι τὴν εὐγενῆ ἀποστολὴν νὰ περιθάλπωσι καὶ νὰ κηδεμονεύωσι τὰ χωρία καὶ τὰς κωμοπόλεις, ὡς οἱ μεγαλειότεροι ἀδελφοὶ τοὺς μικροτέρους ὄρφανους, διότι ἡ κῶμη καὶ κωμοπολις δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰλὴ θυγατέρες τῶν μητροπόλεων. ὁ ἐμπορικὸς οἶκος νὰ περιθάλπῃ τὸν ἄροτριον, οἱ χρηματοφόροι Σύλλογοι τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀνισχύρους συναδέλφους τῶν Συλλόγων ἢ Ἀδελφότητας. Οἱ σύλλογοι, Κύριοι, ἔχουσιν ὁμιότητα μὲ τοὺς ἐμπορικοὺς καὶ βιομηχανικοὺς συναίτεριτους, καὶ ὡς περὶ δύο ἢ πολλοὶ συναίτεροι ἀγωνίζονται περὶ κοινῷ κέρδους οὕτω πως καὶ τὰ σωματεῖα εἰσι συνδεδεμένα εἰς ἐμπόριον φιανθρωπικόν, ἀμαρταῖον δὲ κέρδος θεωροῦσιν τὴν ἀληθῆ τῆς ἀναπτύξεως πρόδον τῶναντιῶν δὲ κοινὴν ζημίαν τὴν ἀποτυχίαν. Δι'

αὐτὰ ταῦτα ἐπειδὴ συνεργαζόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ μουσουργικὸν κα-
τάστημα, νομίζομεν ὅτι θὰ παραχθῇ τὸ αὐτὸ ἄλγος τοῖς συνα-
δέλφοις ἡμῶν καὶ παντὶ φιλαγάθῳ ὁμογενεῖ, ὅταν καχεξίας ἐ-
νεκα διακόψωμεν τὸ νῦμα τὸ ἐπικλωσθὲν τόσον ἐπιμόχθως τῶν
ἐργασιῶν, ἢ καὶ ἐὰν δὲν παύσωμεν λειτουργοῦντες περιορισθῇμεν
μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα.

Εἵπομεν ὅτι ἡ καλλιέργεια τῶν γραμμάτων διὰ τὴν καρποφο-
ρήσιν καὶ μεταδῶσιν εἰς τὴν κοινωσίαν καρπὸς χρηστὸς ἀνάγκη
να περιβάλληται ἀφειδῶς κόπων. Μὴ λήσμονήσωμεν ὅμως ὅτι ἡ
εὐημερία τῶν Σχολῶν ἀνάγκη νὰ ὑποστηρίζηται καὶ ὑπὸ τῆς ἀρ-
χῆς ὑφ' ἣν διατελοῦμεν, διότι ἄλλως οἰοιδήποτε κόποι καὶ
προσπάθειαι ἄνευ τῆς ἀρχικῆς συμπράξεως ἀποβαίνουσιν ἀνωφε-
λεῖς. Ἐξ ὧν βλέπομεν εἶμεθα ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν ἀ-
ληθοῦς φιλομουσίου καὶ φιλοπροόδου πατρὸς, οἷος εἶναι ὁ τριτέ-
ταστος ἡμῶν φίλος καὶ ἐπίδοξος Μεγαλειότατος Ἄνωξ Σουλ-
τάν-Ἀδδούλ-Χομίτ-Χάν, ὁ εἰς ἡμερινὸς σκέψεις καὶ νυκτερινὰς
βουλὰς σκοπούμενος εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐξευγενιστοῦ ἀπάσης
τῆς ὑπὸ τὴν κραταίαν αὐτοῦ αἰγίδα διατελούσης ἀδιακρίτως
φύλου καὶ θρησκείας ταπεινῆς ὑψηλῆς συμπραττόντων
καὶ τῶν νοσηρόνων αὐτοῦ ὑψηλῶν συλλειτουργῶν τοῦ Κράτους.
Ἐπειδὴ δὲ εὐρισκόμεθα ὑπὸ προστασίαν τοιοῦτου πατρὸς, μερι-
μνῶντος ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ λαοῦ του, ἅξιον
κατὰ πᾶσαν καὶ νῦν ἀπὸ κοινοῦ νὰ ὑψώσωμεν δεξιῶς φωνήν, ὑ-
πὲρ τῆς μακροβιότητος αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς κραταιώσεως ἐπὶ ἐτη
πάμπολλα καὶ εὐδαίμονα ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῶν
προγόνων αὐτοῦ θρόνου.

Ζ.

Προκειμένου δὲ τοῦ κυρίου θέματος, Ἀδελφοί, σήμερον περὶ
λογοδοσίας ἀκούσατε. Ἐνθυμεῖσθε ὅσα κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὸν

ἔτερον τοῦτον τῆς λατρείας περίβολον ἐξεθέσαμεν ἐν λεπτομερείᾳ.
Καὶ νῦν πάρεστιν ἡ ἡμέρα ἡ αὐτὴ ἴση τῆς παρελθούσης, καθ' ἣν
ἡ εὐκρίνεια καὶ ἀφιλοκερδεία ἐπιβαρύνουσιν ἡμᾶς ὑπευθύνους
ὄντας ν' ἀνοίξωμεν τὰς βίβλους τῆς εὐθύνης καὶ νὰ ἀποχαιρετή-
σωμεν ἡμᾶς ἀπὸντες τῶν πραγμάτων ἀπληλαγμένοι παντός
μετὰ ταῦτα λόγου ἢ συκοφαντίας, πράττοντες κατὰ γράμμα ὁ,τι
ἴδωμεν τυγχάνει παντὶ ὑπευθύνῳ.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς παρελθόντος ἔτους 8]βρίου 7 ἀνελάβομεν τὴν
κυβέρνησιν τῶν τῆς Ἀδελφότητος πραγμάτων ἐπεταχύνομεν καρ-
δίᾳ τε καὶ ψυχῇ νὰ φανῶμεν συνεπεῖς εἰς τὴν μετὰ ζωῆς φω-
νῆς πρόσκλησιν τοῦ ἀξιοσεβάστου ἡμῶν προέδρου προσκαλοῦντος
ἀνελλιπῶς τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους Συνεδριάσεις. Κατὰ τὸ
λήξαν ἥρῃ ἔτος συνήλθομεν εἰς συνεδριάσεις τακτικὰς μὲν ἐννέα
ἐκτακτοὺς δὲ μόνην. Ἐπειδὴ δὲ, ἐὰν θελήσωμεν ἀνὰ μίαν τὰς
ἡμερησίας διατάξεις νὰ ἐξηγήσωμεν παρουσιαζόμεθα πρὸ ἀπε-
ράντου χρονοτριβῆς, ἄλλως τε ἡ σήμερον τελομένη ὁμήγουρις
ἀποθλίπει ἐτησίαν λογοδοσίαν περιληπτικὴν, συγκεφαλαιούντες
ὅθεν αὐτὰς παρέχομεν ὑμῖν εὐξηγήτως περιληπτικὴν ἔκθεσιν ᾧδε.

Κατὰ ταύτας ἀ' ἐπεκυρώσαμεν καὶ ἐπέμψαμεν τοὺς διὰ τὸ προ-
ῖον ἔτος διορισμοὺς τῶν διδασκάλων. β'. ἀπεφασίσταμεν νὰ τελε-
σθῇ 40]θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν συνεργα-
σθέντων ὡς μέλη τῆς Διευθ. Ἐπιτροπῆς Γεωργίου Δαραβίγγα
καὶ Γεωργίου Καρχμανλῆ. γ'. δι' ἐπιστολῆς ἐζητήσαμεν παρὰ
τῶν κυρίων ἐκτελεστῶν τοῦ κληροδοτήματος Γεωργίου Βρενᾶκη
νὰ μᾶς γνωρίσῃσι ἂν τὸ ἀνεκτέλεστον μέρος τῆς διαθέκης ἧς πε-
ρικοπὴν ἀποσπῶμεν « Προικοδοτῶ τῷ ἐν Τσοτυλίῳ Ἑλλ. Ἐκ-
παιδευτηρίῳ τῷ ὑπὸ τῆς ἐν Κων)πόλει Μ. Φ. Ἀδελφότητος
διατηρουμένῳ δραχμὰς νέας 5,000 ἵνα κατατεθῶσιν ἐν τῇ
Ἑθρικῇ Τραπεζῇ καὶ μόνον ὁ τόκος τῶν στέλλεται, εἰ δυ-
νατὸν, διὰ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλλ. Γραμμάτων Συλ-

λόγου, εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς Τσοτύλιον εἴτε εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀδελφότητα» μέλλει νὰ ἐμπληρωθῇ. Φθάσαντες δὲ δυστυχῶς εἰς τὴν ὑπέρβασιν τῆς ὀρθοθεΐσης τριετίας ἐσμὲν πλέον ἢ βεβαίοι ὅτι οἱ ἀξιοτίμοι ἐκτελεσταὶ θὰ διαθέσωσιν ἀπρεγκλίτως κατὰ τὴν τελευταίαν παραγγελίαν τοῦ διαθέτου τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνευτῆς ἐλαχίστης ἀδιαφορίας, οἷαν, ἐδείξαντο ἄχρι σήμερον εἰς τρεῖς ἐπανειλημμένας πρὸς τὸν Δ. Φίτζον ἐπιστολάς ἡμῶν. Ὁ ἐν τῇ ἐκτάκτῃ συνεδριάσει ἐνεγράψαμεν τὸν αἰοδιμον Κ. Σίτκον εὐεργέτην καὶ συγχρόνως ἐκηδεύσαμεν αὐτὸν πυρετωδῶς θρηνησαντες θρῆνον χαρᾶς διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ περὶνοιαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. εἰ. ἐν τῇ τρίτῃ συνεδριάσει ἀποκλειστικῶς ἰδιωτικὰ δάνεια παρὰ τῶν μελῶν τῆς Δ' ἐπιτροπῆς συνεκροτήθησαν ἐξ ὧν πρῶτος ὁ κ. πρόεδρος ἐκθέσας τὸ μέτρον κατέθετε λίρ. δέκα, Θεοχάρης Γεωργ. 8 Δ. Παυλόπουλος 5, Γεώργιος Ἀρσενιάδης 8, Ν. Τζιμούλης 6, καὶ Νικόλ. Π. Βράμπας 8. στ'. ἀνέθεσamen ὅλον τὸ βάρος εἰς τὸν κ. Θεοχάρην Γεωργίου ἐπὶ τῶν κτημάτων τῆς Ἀδελφότητος νὰ ἐνοικιάζῃ, ἀσφαλίζῃ, ἐπιδιορθοῖ καὶ διαχειρίζεται τὰ ἐνοίκια ὁμοῦ μετὰ τῆς νέας περιουσίας, ἧς ἐσχάτως ἐγενόμεθα διὰ κυβερνητικοῦ ἐγγράφου κάτοχοι. ζ'. ὥρῃσαμεν τὴν Γ'. Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν ἡμέραν μνημόσυνον ἐν τε τῷ Ἀγιάσματι καὶ Σχολῇ ὑπὲρ πάντων τῶν τελευταυτάντων μελῶν ἐκ τῆς Δ' ἐπιτροπῆς, ἰδρυτῶν. Μεγάλων εὐεργετῶν, εὐεργετῶν δωρητῶν, ἀδελφῶν, διδασκάλων, καὶ μαθητῶν. ἐξωφλήταμεν καὶ ἐξωμαλύνουμεν ἀρχαῖα χρῆθ, καὶ ἀντεκατεστήσαμεν ἀκεραίαν τὴν δεκαεπτὰ μελῇ διευθ. ἐπιτροπὴν.

Καὶ ἐν γένει δὲν ἐπαυσάμεθα συνηνοούμενοι μετὰ τῶν λοιπῶν σωματείων Συλλόγων καὶ ὁμογενῶν ἐξόχων περὶ τῆς τακτικῆς λειτουργίας τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ ὑπ' οὗ αὕτη περιβάλλεται ἀπειραχῶς ἐπισκοποῦσα νὰ προαγάγῃ τὴν παιδείαν κατὰ Μακεδονίαν διὰ τοῦ κλεινοῦ Τσοτυλίου τῶν Μουσῶν ἐνδία-

τῆματος, ὅπερ θεωρεῖται τὸ μόνον σέμνωμα τῆς Νοτιομακεδονικῆς χωρογραφίας, καὶ τὸ ἐπουσιωδέστατον πάντων τῶν ἡμέτερον γραφεῖον δὲν εἰσάγει παντελῶς καὶ ἀκορέστως νὰ ὑφ' ὧν φωνῇ ἐπικουρείας παρὰ παντὸς γενναιοδωροῦ καὶ φιλαγάθου τοῦ ἔθνους μέλους, οἷς ὑπερθυμίζει τὴν ἀνεπάρκειαν Ἀδελφότητος ἐκτεθειμένης, εἰς τσαύτας καὶ τηλικαύτας ἀπειροπληθεῖς θυσίας ὅσας ἀνέλαβε προστατευτικῶς ἀμέσως δι' ἐν οἰκοτροφεῖον τοιοῦτον, οἷον ἴδιον τυγχάνει νὰ προστατευθῇ ὑπὸ ἰσοσθενῶν ταμείων. Ἐν μίᾳ δ' ἄλλῃ τῶν συνεδριάσεων συσχεφθεῖσα πρότερον ἢ Δ'. ἐπιτροπὴ ὅτι ἡ σύστασις ἐσωτερικοῦ φαρμακείου καὶ ἡ παραλαβὴ ἐσωτερικοῦ ἐν τῇ Σχολῇ ἱατροῦ πρὸς περιτρούρησιν ἀναπόρευκτον τῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν ἐπεβάρυνε τὴν πλάστιγγα τοῦ προϋπολογισμοῦ μὲ φανερόν ἑλλειμμα τριάντα λίρων ἐτησίως διὰ σημειώσεως εἰς τοὺς ἀνατιπωθέντας κανονισμούς, προβιβά-ζεται τὸ εἰσιτήριο εἰς 7 μὲν λίρας τουρκίας διὰ τοὺς μαθητὰς ὅσοι κατὰ τὸ δεκαπενθήμερον τοῦ Πίσχχ καὶ Χριστουγέννων διαμένουσι τροφοδοτούμενοι ἐν τῇ Σχολῇ, εἰς 6½ δὲ διὰ τοὺς μαθητὰς ὅσοι πλησιόχωροι τυγχάνοντες νοστοῦσι εἰς τὰς ἐστίας τῶν κατ' αὐτὰς ἕνεκα τῶν ἐορτῶν, διὰ τοῦ μέτρου τούτου μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τοῦλάχιστον τὸ προηλούμενον ἑλλειμμα ἐπιβαρυνόμενοι νὰ φροντίζωμεν διὰ τὸ λοιπὸν, ὅπερ ὁ ἰσολογισμὸς θὰ παρουσιάσῃ.

Ἐπίσης ἡ προσοχὴ τῆς Δ'. Ἐπιτροπῆς, Κύριοι, ἐστράφη εἰς τὴν περισυλλογὴν τῶν τῆς Ἀδελφ. περιουσιῶν διαφορῶν, τακτοποιήσιν τῶν Βιβλίων, Ἀρχείων καὶ ἐκκαθαρίσιν τῶν ἐτησίων ἰσολογισμῶν δι' ἰδιαιτέρας ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ δέκα καὶ ἐξωτερικοῦ μόνου. Φιλίππου Παππαδοπούλου, Ν. Τζιμούλη, Γεωργίου Ἀποστολοπούλου, Κ. Νούκα Χατζῆ Δημ. Χρήστου Γκότζου, Νικολάου Τσούλα Γραμματέως, Ζήσου Ἀντωνίου καὶ Σπυρίδωνος Νικολαΐδης καὶ Νικολάου Βράμπας. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν περιουσίαν τῆς Ἀδελφότητος ἐφροντίσαμεν νὰ περισυλλέξωμεν τὰς ἐτησίαις συνδρομὰς τῶν ἐνταῦθα καὶ ἀλλοχῶ παρευρισκομένων

τακτικῶν ἀδελφῶν καὶ νεωστὶ συνδραμόντων, νὰ εἰσπράξωμεν τὰς ἐκ τῶν ἀκινήτων περιουσιῶν προερχομένας προσόδους, πλὴν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἶπομεν, τῆς κατὰ Σαλιμάτ-Τομπρούκ οἰκίας ὀλοτελῶς ἀποδόσης ἀγόνου, ἐνεκα τῆς σεσαθρωμένης ἐξ ἧς σύγκειται ξυλείας. Οὐχὶ ὅτι δὲν συνεσκεφθήμεν περὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς πολλάκις καὶ καθ' ἑκάστην χρονοτριβοῦμεν εἰς διηνεκεῖς σκέψεις. Ἡ ῥηθεῖσα ὁμῶς οἰκία διὰ νὰ καταστῇ προσοδοφόρος χρήζει ἀπὸ θεμελίων ἀνοικοδομῆς, καθὼς ὁμῶς προείπομεν καὶ βλέπομεν ἡ Ἀδελφ. ὑποχρεοῦται κατ' ἔτος νὰ καλύπτῃ τὰς ἐπιειγούσας μᾶλλον ἀνάγκας τῶν δευτερευουσῶν συγκριτικῶς πρὸς τὴν οἰκίαν· κηδεταὶ νὰ καλύπτῃ ἐτησίως ἐλλείμματα.

Ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ τῆς Ἀδελφ. Ἀγιάσματος, τὸ ὅποιον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ ὁβολοῦ τοῦ συντρέχοντος χριστιανύμου ποιμνίου, συντηρεῖ κατὰ μέγα τὴν Σχολὴν ἐτελέσαμεν πάσας τὰς τελετὰς τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, τῆς Ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, τὰ μνημόσυνα τῶν αἰοδίων εὐεργετῶν Ζαννῇ Σκυλίττῃ Στεφάνοβι καὶ Κωνσταντίνου Σίσκου μετὰ τοῦ ἀρχιερέως Ἀγ. Μελετίου κυρίου Προκοπίου τοῦ βαθυσεβάστου ἡμῶν πατρὸς καὶ ποιμενάρχου, τρεῖς αὐτοκλήτως ἱεουργήσαντος καὶ τρεῖς ἐν ἐνὶ ἔτει φιλοδωρήσαντος ἡμᾶς ἀνὰ μίαν λιρ. Τουρκίας, ἐκτὸς τῆς προθύμου ἐτησίως τακτικῆς συνδρομῆς του. Νομίζομεν ὅτι λησμόνουμεν μέγα καθήκον νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸν τρανὸν ζῆλον τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν τούτου πατρὸς καὶ τὰς φιλαγάθους προθέσεις, πάντοτε ἐνθαρρύνοντος καὶ πρηγοροῦντος ἡμᾶς διὰ τῆς Σοφοκλέους ῥήτρας.

Θάρσει μοι, θάρσει τέκνον

ἔτι μέγας οὐρανῷ

Ζεὺς, ὅς ἐγορᾷ πάντα καὶ κρατύνει.

Τετάρτην ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐτελέσαμεν μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Μητρ. Μελιτουπόλεως Κυρίου Εὐγενίου καὶ τούτου

αὐτοπριαίρετως τιμήσαντος τὸ σωματεῖον ἡμῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἀγιάσματος, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν τοῖς ἰδίοις ἀνετέθη προσώποις, ἤγουν τὸ ταμεῖον εἰδικόν τοῦ ἀγιάσματος τῷ Δημητρίῳ Παυλοπούλῳ, ἡ δὲ ἐπιτροπεία κατὰ τὰς ἐφορτὰς καὶ Κυριακὰς τῇ διμελείᾳ τῶν κ. Γ. Βλάχκαλη Γούναρη καὶ Θεοχάρους Νίκου, οὗ ἀναχωρήσαντος διεδέξατο ὁ Ζήσης Ἀντωνίου, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ πολλοὺς ἄλλους αὐθορμήτως ἐξωτερικοὺς συντρέχοντας εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ ναοῦ μεγάλως ἀπονέμεται τὰς ἰδιαζούσας εὐχαριστήσεις μας.

Ταῦτα, Κύριοι, ὑπῆρξαν τὰ βουλευόμενα ἡμῶν συνελόντι καὶ ἀποφάσεις κατὰ τὴν λήξαν περίοδον· ἥρῃ δὲ μικρὸν τὸν λόγον ποιοῦντες περὶ Σχολῆς ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἐτησίου ἱσολογισμοῦ.

III.

Τὸ ὑψηλὸν τοῦτο κλεινὸν τῆς Νοτιομακεδονίας μόνον ἀγλάσμα, ἐλλείψει ἄλλων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων, ὑπὲρ οὗ οἱ ἀγῶνες τῆς Ἀδελφότητος καθιεροῦνται καὶ ἀφειδῶς τοσαῦτα κολοσσαῖα κεφάλαια θυσιάζονται, ὡς κατὰ τὰ εἰθισμένα καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἐδράξατο τῆς λειτουργίας ἀπ' ἀρχῆς Σεπτεμβρίου 1885 ὑπὸ τὴν δραστήριον καὶ προνοητικὴν τοῦ ἐπὶ σειρὰν τριετίας διεσυντοῦ Ἰωάννου Μολύβου, καὶ κατ'ἀλληλὸν διδασκαλίαν τεσσάρων ἄλλων, Θεοδώρου Δούτσου, Ἀντωνίου Φραγκοπούλου, Δημητρίου Θεοχρίδου, Χ. Βέρρου διδασκάλων, οὓς ἡ Διευθ. ἐπιτροπὴ ἐφρόντισε νὰ ἐξεύρη λογίους ἡγήτορας τῶν φοιτῶντων ἀξιοπρεπεῖς κηρυκὰς τῶν γραμμάτων καὶ μεταδότας τῆς ἀληθοῦς παιδείας καὶ ἠθικῆς, τύπον ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, καλὸν μιμητέως παράδειγμα γιγνομένων. Ἀνεκδοιάτως φρονοῦμεν ὅτι ἡ φωνὴ τῆς πασχούσης χώρας καὶ ἡ εἰλικρινὴς συνείδησις αὐτῶν δὲν θὰ ἐπιτρέψω-

σιν ὀλιγορίαν, ἀλλὰ θὰ φανῶσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ τοῦ προσρισμοῦ.

Οἱ εἰς τὸ μητρώον ἐγγραφέντες μαθηταὶ καὶ μέχρι τέλους εἰς τὰς Δημοσίας ἐξετάσεις παραστάντες ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν ἑννέα, ἐξ ὧν καταλογοῦντες ἀριθμητικῶς κατ' ἐπαρχίας ἀνήκουσι εἰς μὲν τὴν ἐπαρχίαν Σισανίου 33, Γρεβθενῶν 27, Καστορίας 11, Κοζάνης 4, Ἡπείρου 5, Κορυτσᾶς 6, Ἐλασσῶνος 7, Κων/πόλεως καὶ Καισαρείας 15.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν διαίταν καὶ διατήρησιν, καθ' ἃς ἔχομεν ἐκ τοῦ σιτολογικοῦ καταλόγου αὐθεντικὰς πληροφορίες καὶ ἰδιαίτερας κατὰ πᾶσαν τακτικὴν δεκαπενθημερίαν ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διευθύνσεως καὶ τοῦ οἰκονόμου, ἀπέβη καθ' ὅλα σύμμορφος τῷ Κανονισμῷ ἄνευ ἐλλείψεως ἐλαχίστης καὶ παρατηρήσεως παρὰ τῆς κηδεμονείας τῶν οἰκοτροφοδοτούμενων καὶ αὐτῶν τῶν σπουδαστῶν, διότι ἡ Ἀδελφ. ἐπιφορτισθεῖσα οἰκοτροφεῖον καταβάλλει τὰ ἀρμόζοντα μέτρα ὅπως ἡ διατήρησις διεξάγεται καθὼς εἰς πολυμελῆ οἰκογένειαν ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τοῦ προστατεύοντος τὸν οἶκον ἐκεῖνον πατὴρ ἢ ἄλλου. Μεθ' ὅλας τὰς αὐστηράς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιβιβαλλομένας τηρήσεις τῶν θρησκευτικῶν νηστειῶν, χρεὶς εἰς τὴν θείαν ἰσχὺν καὶ τὸ ὑγειεινὸν τῆς κωμωπόλεως, ἐν ᾗ ἡ Σχολὴ κλῖμα, οὐδαμῶς ἐθρουνήθημεν περὶ τῆς υἰείας τῶν φοιτῶντων ἐκτὸς μόνον μικροῦ λόγου καὶ ὅπως ἀσημάντων συμπτωμάτων βρογχίτιδος κατάρρου καὶ κεφαλαλγίας, ὧν τὴν διάστασιν εἰς μεγαλῆτερον βαθμὸν ἐπεριώρισεν ἐγκαίρως ἡ κατὰ τόπον παρουσία τοῦ ἀπὸ διετίας προστατεύοντος τὴν Σχολὴν Πατροῦ Λουκᾶ Χατζῆ Ἰωαννίδου. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς ἡθικοὺς καρποὺς ἀφευδεῖς μάρτυρας ἔχομεν τὰς ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων ἐπιστήμους τῆς ἐφορίας ἐκθέσεις τὰς διαβεβαιώσεις πολλῶν ἐγκρίτων Μακεδόνων, καὶ ἰδίᾳ τὴν ἰδιαίτεράν ἐκθεσιν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἀγ. Σισα-

νίου, ἐγκωμιάζοντος καὶ ἐξυμνοῦντος τὴν ὄντως γιγαντιαίαν πρόδον καὶ τῶν διδασκάλων τὴν ἀνελλιπῆ διδαχὴν καὶ μεταδοτικὸν αὐτῶν μέλημα.

Ἐκτὸς τούτων ἔχομεν ἐτι μεγαλῆτερον παράδειγμα τὴν φιλόμουσον καὶ φιλότιμον φοιτῶταν νεολαίαν ζωῆς καὶ προόδου πλήρη ὀργῶσαν καὶ ἀγωνιζομένην τὸν καλὸν μετ' ἰδιαζούσης ὑπερηφανείας ἀγῶνα, συλλέγουσαν ὅτι προσφιλες καὶ χρηστὸν ὅπως μεταφυτεύτῃ αὐτὸ ἀλλαχοῦ εἰς ἐσκοτισμένην κοινωνίαν, ὧς χρηστὴν τῆς κοινωνίας ἐλπίδα καὶ τὸ προπατορικὸν ἐκεῖνο ἐπάδουσαν «*ἄμεις γ' ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες*».

Τὸ ἐξάξιον ὅθεν τοῦτο ἀποτελέσμα ὑποχρεοῖ νομίζομεν ὅλην τὴν Ἀδελφότητα νὰ ἐκφράσῃ τὰς θερμὰς εὐχαριστήσεις εἰς τοὺς μετ' αὐταπαρνησίας ἐργασθέντας καὶ ἐν πλήρει ἀναπαύσει ἱερὸν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ κοινωνίαν ἐκπληρώσαντας καθήκον καθηγητάς. Περὶ δὲ τῶν Ἀγ. Ἀρχιερέων Μογλενῶν, Κοζάνης, καὶ Καστορίας, οὐ μόνον μνείας ποιεῖται ἡ ἔκθεσις τῆς Σχολῆς περὶ πικρουσίας αὐτῶν κατὰ τὰς δημοσίας ἐξετάσεις ἀλλὰ καὶ πλεῖστα δικαιούμεθα κατ' αὐτῶν νὰ ἄξωμεν παράπονα· διότι οἱ Πανιερώτατοι οὗτοι Μητροπολίται αὐτοδικαίως κατὰ τὸν Κανονισμόν ἐπιτιμα μέλη τῆς ἐπιτοπίου ἐφορίας τυγχάνοντες, ἐκτὸς ὅτι ποτὲ δὲν ἐσπευταν νὰ ἐρευνήσωσι τὰ τῆς Σχολῆς αὐτοπαρουσιάστως, ἀλλ' οὔτε ἐτησίως ἔστω καὶ τῆς ἐλαχίστης συνδρομῆς ἀξιοῦσι νὰ συνεισφέρωσι διὰ μίαν Σχολὴν κοινὴν ἐν τῷ κέντρῳ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν, ἐνθα κατ' ἐνιαιτὸν δέκα καὶ εἴκοσι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν φοιτῶσιν. Ἡ πρᾶξις τοῦ ἀνωτέρω λειτουργοῦ φυσικῶς εἶναι ὁ ὑπογραμμὸς διὰ τοὺς κατωτέρας περιωπῆς. Ὅταν ὁ εὖπορος παιδείας καὶ χρημάτων λησμονῇ νὰ συνδράμῃ ὑπὲρ κοινωφελούς διαθήματος, ἐπόμενον εἶναι ὁ ἄλλος νὰ ἀποφεύγῃ περισσώτερον. Εὐχῆς ὅθεν ἔργον ἤθελεν εἶσθαι καὶ εὐεργετὴς παρᾶ οἱ ὠφελείας ἡ ἀτομικὴ σύμπραξις τῶν ῥηθέντων Ἀγ. Ἀρχιερέων τῶν

ὅσον καὶ ἡ σύμπραξις διὰ τῶν προτροπῶν αὐτῶν ἄλλων ὁμογενῶν.

Καταλήγοντες λεγόντες περὶ Σχολῆς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι εἰς τὴν ἀρίστην προαγωγὴν τῆς Σχολῆς συντείνει σπουδαίως καὶ ἡ τῆς ἐπιτοπίου ἐφορίας ἐπιστασία καὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς Στολῆς. Διὸ τὸ καθήκον ἡμῖν ἐπιβάλλει νὰ ὑπερεπαινέσωμεν τὴν ἀξιότιμον ἐφορίαν Σιφιῶτα Βέην, Ζεκήρ Ἀγάν, Νικόλαον Κωνσταντινίδην, Ἀθανάσιον Σιδερούλην, Θεοδότ. Θεοδοσιάδην, καὶ Δημήτριον Γατζούλην διὰ τὰς φιλοπατρίους ἐρεῦνας, δι' ὧν ἐπιταχύνουσι τὴν ἀπρόσκοπτον τῆς Σχολῆς λειτουργικὴν τάξιν, ὑπὲρ πάντα δ' ἄλλον χρεόντως νὰ ἐκφράσωμεν τὰς προσηκούσας εὐχαριστήρεις μας τῷ Ταμίᾳ καὶ οἰκονόμῳ τῆς Σχολῆς Ἰωάννῃ Πανταζοπούλῳ διὰ τὴν ἐπωφελεστᾶτην ἐν κρίσεσιν ὑπερτιμητικαῖς περιστάσεσι σώφρονα οἰκονομικὴν δεξιότητα, ὑπ' ἐλπίδων δὲ σθεναρῶν κατεχόμεθα ὅτι καὶ προΐόντος τοῦ χρόνου θὰ σπουδάσωσι νὰ καταβάλλωσι τὰς αὐτὰς φροντίδας ὑπὲρ ἔργου πολλὰς τῇ κοινωνίᾳ προτιθεμένου νὰ παράσχῃ ὑπηρεσίας.

Ἐπειδὴ δὲ εἵπωμεν ὅτι ὁ μόνος χαρακτηριστικὸς γνώμην τῆς δυνάμεως ἢ ἀσθενείας εἶναι τὸ οἰκονομικὸν καταστατικόν, παρ' οὗ ἐξαρτᾶται ἀμέσως ἡ διάγνωσις ἀκμῆς ἢ παρακμῆς ἀτόμου, Σωματείου, ἔθνους καὶ κράτους, δημοσιεύομεν ἐν ἐπισυνημμένῳ φύλῳ τὸν γενικὸν ἰσολογισμὸν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ κεφαλαίου ὡς ἑξῆς.

Ίσολογισμὸς τῆς ἐν Κων]πόλει Μακεδονικῆς Φιλεκ.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΙΣ ΔΙΡ. 0/0

Ἀπὸ ἑσόδων Ἀγιάσματος 12 μηνῶν καθαρὰ	
» καὶ οἰκιῶν ἐνοίκια	Γρ. 28340—25
» Εἰσιτήρια μαθητῶν ἐνταῦθα εἰσπραχθέντων	» 12117
» Εἰσπράξεις 7 μαθητῶν διαμεινάντων ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὰς πύσεις	» 1377
» » βιβλίων πωληθέντων ἐν τῇ Σχολῇ καὶ εἰσπραχθέντων ἐνταῦθα	» 372—25
» » ἐτήσιων συνδρομῶν τῶν ἀδελφῶν	» 5180

Ἐκτακτοὶ συνδρομαὶ ὡς ἐξῆς:

» Ζαννῇ Σκυλίτση Στεφάνοβικ	» 5000
» Παππᾷ Εὐθύμιον Βασιλείου ἀπέναντι	
» παρελθούσης φιλοδοξίας ἐκ 50 λίρ.	» 2400
» Θεοχάρην Νίκου	» 400
» Κωνσταντῖνον Ἰωάννου Σίσκου	» 3166
» Διαφόρους πιστωτὰς δάνεια	» 4750
» Εἰσπράξεις μετρητῶν ὅσα ὁ ταμίας Σχολῆς ἐμέτρησεν εἰς διαφόρους μαθ.	» 85—5

63,188

Ἐλλειμμα πρὸς ἐξίσωσιν

3,736

66,924

Ἀδελφότητος ἀπὸ 1ης 76ρίου 1885 μέχρι 31 Αὐγούστου 1886.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΕΙΣ ΔΙΡ. 0/0

Εἰς πληρωμὴν ἀρχαίων χρεῶν	Γρ. 5451
» Παππᾷ Γεώργιον Μοιραλῆν	» 2000 Γρ. 7451
» Τυπωτικὰ διαφόρων ἐγγράφων	» 425
» Χρειώδη γραφικῆς ὕλης καὶ ταχυδρομικὰ	» 289
» Συνδρομαὶ ἐφημερίδων Νεολόγου καὶ Κωνσταντινουπόλεως	» 616
» » Πτωχῶν οἰκογενειῶν	» 55—50
» Μεταβιβαστικὰ ἔξοδα τῶν ἀγορασθέντων κτημάτων παρὰ Σίσκου	» 3466—50
» Σίσκου μετρητὰ	» 2000
» Ἐξοδα Σίσκου κατὰ τὴν ἀσθένειάν του καὶ ἐνταφιασμὸν	» 2908
» Ἐξοδα τῶν αὐτῶν κτημάτων δι' ἐπιδόρ	» 1302
» Ἀσφάλιστρα τῶν κτημάτων Ἀδελφότη.	» 868—25
» Ἐξόφλησιν βιβλίων παρελθόντος ἔτους	» 966—50
» Ἀγορὰν βιβλίων ἐνεστώσης περιόδου	» 1111—75
» Διδασκαλικοὺς μισθοὺς	» 26000
» Τὸν ἐν Τσοτυλίῳ οἰκονόμον Ι. Πανταζόπ.	
ἐμδασθέντα	» 17264—50
» Διαφόρους πιστωτὰς δι' ἐπιστροφὴν δανείων	» 2200

66924

Ίσολογισμὸς Γενικὸς διαχειρήσεως τῆς

ἀπὸ 1ης 76ρίου 1885 μέχρι

ΕΣΟΔΑ ΕΙΣ ΔΙΡ. 107

Ἀπὸ εἰσιτήρια μαθητῶν	Γρ. 71288—75
» Δικαιώματα κληνῶν	» 1226—75
» Συνδρομὰς ἐπιτοπίους	» 1831—50
» Πωλήσεις πιτύρων καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἄστου	» 227—50
» Λίπη κρατῶν καὶ κηροῦ ἐκκλησίας	» 104—75
» Εἰσπράξεις τροφίμων μετὰ τὰς ἐξετάσεις	» 575—50
» Ἐνδεικτικὰ μαθητῶν	» 109—75
	<u>75361—50</u>

Τὰ αὐτὰ Γρ. 75361.50 εἰς λίρ. τ. 0/0 Γρ. 70430

Ἐλλειμμα πρὸς ἐξισώσιν » 4353

74783

ἐν Τσοτυλλῷ Σχολῆς τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκ. Ἀδελφ.
τῆς 31ης Αὐγούστου 1886.

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΙΣ ΔΙΡ. 107

Εἰς ἀγορὰν ἀλεύρου 2 β]μηνίων ὀκ.	15356 Γρ. 32386
» » Κρέατος » »	2005 » 6747—25
» » Τυροῦ » »	535 » 2029—75
» » Πετρελαίου κιβώτια » »	10 1/2 » 887—50
» » Ἐλαίου » »	206 » 1430—25
» » Ὀσπρίων (φασουλ.) » »	749 » 4766
» » » (φακῆς) » »	30 » 56—75
» » Βουτύρου » »	74 1/2 » 668—75
» » Ἐλαιῶν » »	303 » 1117—25
» » Ἀνθράκων » »	7559 » 2038—25
» » Σάπωνος » »	157 » 624—50
» » Ζακχαρέως » »	321 1/2 » 1469—25
» » Καφὲ » »	79 » 718—75
» » Ἰχθύων » »	179 1/4 » 752—75
» » Ὀρυζίου » »	494 1/2 » 1463—75
» » Ὀπορικῶν τῆς ἐποχῆς » »	807 » 440—50
» » Ἀλατος » »	480 1/2 » 720
» » Χαβιαρίου » »	43 » 64
» » Διαφόρων ὀφυνίων καὶ λαχανικῶν » »	7031 » 2435—25
» » Ξύλων φορτία » »	702 » 1888—75
» Ἐπισκευὴν Σχολῆς » »	» 8944—50
» Μισθοὺς ὑπηρετῶν τῆς Σχολῆς » »	» 1605
» » Ταμῖα » » » »	» 1070
» Ἐξόδα διάφορα διὰ τοὺς παραμει- ναντας κατὰ τὰς παύσεις μαθητῶν » »	» 1936
» » Διὰ Θεοδοσίου ἐν ἔτει 1885 μετὰ τὰς ἐξετάσεις » »	» 369
	<u>80660—75</u>

Ἀφαιρέσει 6 θθ. λιρῶν ἐμβασθεισῶν παρὰ
τῆς ἐν Κων]πόλει Δ'. ἐπιτρ. διὰ μισθὸν ἱατροῦ Γρ. 642

80018—75

Τὰ αὐτὰ Γρ. 80018 75 εἰς λίρ. Τ. 100

74783

Εἶναι προφανῶς ἀναμφισβήτητον δεῖγμα, Ἀδελφοί, ὅτι τὰ τοιαῦτα μεγάλα ἐπιχειρήματα παρέπονται καὶ οἰκονομικαὶ δυσχερείαι. Ὅσον καὶ ἂν κατὰ τὴν λήξαν ἤδη περίοδον ἐπαρουσιάσθῃμεν πρὸ ἐλλείμματος γενικοῦ λιρῶν 8089,75 ἐν τούτοις ὅμως λαμβάνων τις ὑπὸ ὅψιν τὴν πληρωμὴν ἀρχαίων ἐλλειμμάτων ἐξόφλησιν ἀρχαίων χρεῶν, τὰ ἀπρόοπτα ἐξοδα κατὰ τὴν κηδεῖαν Κ. Σίσκου ὡς ἐν τῷ ἰσολογικῷ καταλόγῳ φέρονται καὶ μάλιστα τὴν σφοδρὰν ὑπερέτιμην τῶν κατὰ τόπον τῆς Σχολῆς ἐδωδύμων, οἷαν ἐπέφερον αἱ ἀνώμαλοι περιστάσεις, θὰ διείδῃ καθαρῶς πόθεν ἐγεννήθη καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ παρὸν ἔλλειμμα.

Ἦτο καὶ εἶναι καλὸν νὰ ἔχωμεν κατ' ἐνῆυστον ἰσορροπίαν, ἀλλὰ μὴ ὑπαρχούσης ταύτης, καλὸν καὶ τὸ ἀνισόρροπον· διότι ἡ ἀνισορροπία ἔσεται ἡ ἀφετηρία νὰ φανῶμεν κατὰ πόσον ἀποθαρρυνόμεθα πρὸ τῶν κινδύνων, κατὰ πόσον ἀντιπαλαίωμεν κρατερῶς ὅταν πρόκηται νὰ φανῶμεν χρηστοὶ πολῖται εἰς πατρίδα καὶ κοινωνίαν.

Τῶντι εἰς τὰς εὐχερεῖς ἐργασίας νομίζομεν ἕκαστος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐργασθῇ, τοῦτο ὅμως μεγαλεπιβουλία δὲν λέγεται, ἀλλ' ὁ ἀνδριζόμενος καὶ κραταιούμενος ἐν τῷ σάλῳ τῶν ἀτυχιῶν οὗτος ὁ φέρων ἔμφυτον φύσει ζῆλον τοῦ κοινωφελοῦς καλοῦ καὶ ὀργῇ πρὸς αὐτὸ ἀνεκδοτῶς.

Νομίζομεν, καταβαλλομένων ἐτι μικρῶν προσπαθειῶν παρὰ τῶν θεραπόντων Ἀδελφῶν, πατριωτῶν, καὶ ὁμογενῶν, σωτήριος λήθη θὰ καταπύῃ ἐξελπίνης τὸ παρελθόν, ὅποτε θὰ τύχωμέν ποτε σὺν Θεῷ, οὐ σκοποῦ ἐξ ἀρχῆς ἐστοχάσθημεν, ὁμοφρονούντες καὶ ἀδελφικῶς ἐργαζόμενοι.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἀποπαυόμενοι καὶ κατὰ καθήκον τὸν αὐτὸν κοινῇ τελούντες εὐγνωμοσύνης φόρον τῷ Σεβαστῷ ἡμῶν προέδρῳ Δ. Κωνσταντινίδῃ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τῆς θεοφρουρήτου

ἡμῶν Μακεδ. Φιλεκπ. Ἀδελφ. εὐκρινῶς συνεργαζομένοις, ὑπὲρ ἀνυψώσεως τῇ ταπεινῇ ἡμῶν πατρίδος, τοῖς τὰ φίλα καὶ ἀγαθὰ πράττουσί τε καὶ διανοουμένοις, εὐχόμεθα τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὰ κρεῖττω τροπὴν τῶν τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν καὶ τὴν ἐν ὁμονοίᾳ ἀδελφικῇ ἐκπλήρωσιν τοῦ καταθυμίου. Ὁ μέχρι σήμερον 1886 βίος τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν νομίζομεν νὰ ᾔῃ ὁ τελευταῖος παραχώδης βίος, τὸ δὲ νῦν ἀρχόμενον περιοδικὸν στάδιον ἀπαιτεῖ ἔμφρονα πραγμάτων διοίκησιν, μόχθους καὶ παντοίας θυσίας, ἵνα παρασκευάσῃ μέλλον εὐτυχὲς καὶ γλυκύθυρον.

Οὐδεμία ἀνάγκη λόγων πλειόνων· νομίζοντες ὅτι ἔχουσιν ὡς ἀκούοντων οἱ τὴν διοικητικὴν μέλλοντες νὰ ἀναλάβωσι συνάδελφοι ἡμῶν, συντομεύομεν τὰ περαιτέρω, ἵνα τῶν νοουμένων καὶ ἐλλειπόντων τὴν ἀναπλήρωσιν ἐπιτελέσῃ ἡ ὀρθὴ κρίσις, καὶ φιλόπατρις διάθεσις αὐτῶν μετὰ τῶν ἐκλογῶν τῶν.

Ἐὰν δὲ καὶ πόρρωθὲν ποτε τῶν πραγμάτων τοῦ Σωματείου οἱ νῦν παραιτούμενοι ἐπὶ μακρὸν διατελῶμεν, ἀναντιρρήτως μὲν θὰ χαίρωμεν, ἐφ' οἷς πάντως θὰ ἀποκομίζωσιν οἱ διάδοχοι ἡμῶν μυριοπλασίους καὶ ἀγλαωτέρας τῶν ἡμετέρων καρποὺς, εὐλκρινῶς δὲ θὰ συντείνωμεν δι' εὐγενοῦς καὶ θεμιτῆς συζητήσεως εἰς τὴν εὐδόωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν. Διότι κατὰ Πλάτωνα, «φιλονικεῖτω ἡμῖν πᾶς πρὸς ἀρετὴν ἀγθόως· ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος τὰς πόλεις αὖξει, ἀμιλλώμενος μὲν αὐτὸς, τοὺς ἄλλους δὲ οὐ πωλύων διαβολαῖς· ὁ δὲ φθονερός, τῇ τῶν ἄλλων διανοίᾳ, δεῖν οἰόμενος ὑπερέχειν, αὐτὸς τε ἡττοῦ συντελεῖ πρὸς ἀρετὴν τὴν ἀληθῆ, τοὺς τε ἀνθαμιλλώμετους εἰς ἀθυμίαν καθίστησι· τῷ ἀδίκως ψέγεσθαι, καὶ διὰ ταῦτα, ἀγύμναστον τὴν πόλιν δίδει εἰς ἄμιλλαν ἀρετῆς ποιῶν, σμικροτέραν αὐτὴν πρὸς εὐδοκίαν τὸ ἑαυτοῦ μέρος ἀπεργάζεται».

Ἐκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς·

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Πρόεδρον κύριον Δημήτριον Κωνσταντινίδην τῆς ἐν Κωρ]πόλει Διευθ. Ἐπιτροπῆς τῆς «Μακεδ. Φιλέκπ. Ἀδελφότη.»

Κύριε Πρόεδρε,

Ἀσμένως ὑπακούσαντες εἰς τὴν δυνάμει τοῦ πρακτικοῦ τῆς... πρόσκλησιν τῆς Διευθ. ἐπιτροπῆς τῆς ἡμετέρας ἀδελφότητος συνήλθομεν σήμερον πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λήμτων τῆς τε Σχολῆς καὶ τοῦ ἐνταῦθα ταμείου.

Διὸ ἐπιτελέσαντες ἐν ἄκρᾳ ἐπιστασίᾳ τὸ ἐπιβλήθη ἡμῖν καθήκον μετ' ἀγαλλιάσεως ἀγγέλλομεν ὑμῖν, κύριε Πρόεδρε, ὅτι εὖ-ρομεν ἐν πλήρει ταξει καὶ λαμπρᾷ διαχειρήσει τὴν κατὰστασιν ἀμφοτέρων τῶν ταμείων. Ὅθεν συγχαιρόντες εἰλικρινῶς τοῖς ἀξιοτίμοις κυρίοις Κωνσταντίνῳ Μήκα ἐνταῦθα ταμίᾳ καὶ Ἰωάννῳ Πανταζοπούλῳ οἰκονόμῳ τῆς Τσοτυλλίου Σχολῆς ἐπὶ τῇ δεξιᾷ καὶ πιστῇ ἐκπληρώσει τοῦ ἀνατεθέντος αὐτοῖς ἔργου, προτείνομεν εὐσεβάστως νὰ διαβιβάσῃτε τῇ ἀδελφότητι, κύριε Πρόεδρε, ὅπως ὁμολογήσῃ αὐτοῖς χάριτας, καὶ ὑποσημειούμεθα πρόθυμοι ὑμῶν θεράποντες.

Ἐν Κωρ]πόλει τῇ 18^ῃ 8]βρίου 1886.

οἱ ἐξελεγκταί.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΑΠΗΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΙΜΟΥΛΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΖΗΣΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΒΡΑΜΗΑΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΟΥΚΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΓΚΟΤΖΟΥ

ΧΑΤΖΗ ΔΗΜΟΣ πρωτομάστορης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΤΣΟΥΛΑΚΑΣ

καὶ ὁ Γραμματεὺς

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Σελὶς	ἡ γράψον	ἐξελεγχθῶσι	ἀντὶ	ἐξελεγχθῶσι
» 44	»	ἀδέχαστον	»	ἀδέχαστον
» 42	»	σθεναρῶς	»	σθεναρῶς
» 44	»	προσεκαλέσαμεν	»	προσεκαλέσαμεν
» 46	»	ἀποφύτων	»	ἀποφύτου;
» 46	»	θεωρήσωμεν	»	λησιμονήσωμεν
» 46	»	ἴδωμεν	»	παρῶμεν
» 25	»	ἐσίγησε	»	ἐσίγησε
» 25	»	ὅσας	»	ὅσα

1. The first part of the report is a general introduction to the project. It describes the purpose of the study, the objectives, and the scope of the work. It also provides a brief overview of the methodology used in the study.

2. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. It includes a description of the data collection methods, the data analysis methods, and the statistical tests used.

3. The third part of the report is a presentation of the results of the study. It includes a description of the data, a presentation of the results of the data analysis, and a discussion of the results.

4. The fourth part of the report is a conclusion and a discussion of the results. It includes a summary of the findings of the study, a discussion of the implications of the findings, and a discussion of the limitations of the study.

5. The fifth part of the report is a list of references. It includes a list of the books, articles, and other sources used in the study.

STAMPOLIO

SISMAVOCCHIO